

Verden er omskiftelig og farlig – de helt rigtige betingelser for at have held med et mirakel!

Den 13. november (EIRNS) – Meget i verden er omskifteligt og meget farligt. Men ved at se tingene ovenfra og ikke låse sig fast til et sted eller et problem kan vi se, at der eksisterer betingelser for at gribe ind på en måde, der vil resultere i et mirakel og tilvejebringe en ny fase af fremskridt for menneskeheden. Det, der kræves, er at lederne af de store magter – USA, Kina, Rusland, Indien med flere – indleder en dialog for at skabe et nyt finansielt system fokuseret på udvikling; et »Nyt Bretton Woods«, og at nationerne træffer nationale foranstaltninger i overensstemmelse hermed.

Den positive dynamik for udvikling er meget tydelig i Asien i denne uge, hvor næsten 16 statsoverhoveder samles til gruppe- og udenrigspolitiske møder, der er centreret om Asean-møderne i Singapore fra i dag til torsdag; topmødet i Østasien finder sted 14.-15. november; derefter følger Apec »Economic Leaders Week« 12.-18. november i Papua Ny Guinea. Til stede i Singapore er præsidenter eller statsministre fra Rusland, Kina, Indien, Sydkorea, Japan, Indonesien, Malaysia, Australien, New Zealand og mange flere. Den kinesiske premierminister Li Keqiang mødtes i dag med forretningsledere i Singapore. Adspurgt om forholdet mellem USA og Kina sagde Li, at »så længe vi opretholder jævnbyrdighed i forhandlingerne omkring vores uoverensstemmelser og forskelle og udvider de fælles interesser og fordele, vil dette gavne begge lande og verden.«

På torsdag holder præsident Xi Jinping hovedtalen til Apecs administrerende direktører på mødet i Port Moresby, Papua Ny Guineas hovedstad. Xis besøg omfatter også særlige møder med lederne fra Papua Ny Guinea, med det overordnede formål at fremme den Maritime Silkevej til Stillehavets øer. Fra den 15.-21. november tager Xis tur ham fra Papua Ny Guinea til Brunei, og derfra til Filippinerne. Hans sidste stop er ved et af de nye fælles projekter mellem Kina og Filippinerne, en fabrik, der primært skal producere magnettog til det asiatiske marked.

Disse positive begivenheder i Asien udstiller, hvor billig den franske præsident Emmanuel Macron må være, for at have gennemtvunget en dagsorden ved mindehøjtideligheden i Paris af Første Verdenskrigs våbenhvile den 11. november, som gjorde det umuligt for præsident Donald Trump og præsident Vladimir Putin og andre verdensledere at mødes og drøfte strategiske spørgsmål om fred og

sikkerhed, der potentielt kunne bevæge verden i en positiv retning.

Trump udsendte flere forskellige tweets i dag om »Emmanuel«, f.eks. »Problemet er, at Emmanuel lider af en meget lav vælgertilslutning i Frankrig, 26%, og en arbejdsløshed på næsten 10%...« Trump konkluderede: »Make France Great Again!« Om mindre end to og en halv uge får Trump og Putin samt Trump og Xi Jinping en vigtig mulighed for at tale sammen på G20-topmødet d. 30. nov.-1. dec. i Buenos Aires om potentiel diplomati mod et nyt paradigme for økonomisk udvikling og fred. Det er afgørende hurtigt at udvide og uddybe den internationale kreds, der bakker op om et »Nyt Bretton Woods« på tidspunktet for dette møde. (Det skal bemærkes, at den kinesiske vicepremierminister Liu He siges at have uformelle samtaler med amerikanske embedsmænd fra handelsministeriet nogen tid før G20.)

I den forbindelse udsender LaRouchePAC i løbet af de næste to uger en række korte, animerede info-grafikker for at fremme folks forståelse af, hvordan det nuværende transatlantiske »britiske frihandelssystem« er farligt og døende; og hvad der kræves for at indføre et »Nyt Bretton Woods«-system. For eksempel: Global valutahandel er steget til over 5 billioner dollars om dagen, men hvor meget af denne handel med valutaer bruges til fysisk økonomisk aktivitet? Kun 2%! Resten, 98%, er rent spekulativt spil. Et andet, mere positivt eksempel: Grunden til at faste valutakurser er vigtige for at skabe stabile betingelser for langsigtede internationale investeringer.

At nå ud til folk i USA er helt afgørende, da der er et stort tomrum i det politiske indhold, der er mere akut siden midtvejsvalget, idet flere begynder udelukkende at tænke »hvordan vindes i 2020!« I drøftelserne herom med amerikanske kolleger i dag understregede Schiller Instituttes internationale formand Helga Zepp-LaRouche vigtigheden af, hvad hun kaldte »her og nu'et«. Hun anbefalede at tale til folk fra et standpunkt, der ligger uden for partipolitik, ikke blot ved at tale tværpolitisk, men ved at præsentere »hele pakken« af, hvad der skal gøres. Gør det klart, hvad gennemførelsen af »LaRouches Fire Love« indebærer. Afslør det døende Wall Street / London-systems rådne karakter.

Zepp-LaRouche tilføjede: »Dette er ikke et tidløst spørgsmål« om, hvad menneskeheden skal gøre. På et hvilket som helst tidspunkt kan den forestående økonomiske krise bryde ud med dødbringende kaos som konsekvens. Derudover diskuterer alle slags gale krigshøge udviklingen af nye amerikanske våben ud fra det standpunkt, at man skal forberede sig til krig med Kina og Rusland.

Helga Zepp-LaRouche taler den kommende weekend til den ugentlige Manhattan Dialog den 17. november med live video transmission. Denne efterfølges søndag den 18. november af en koncert i anledning af Friedrich Schillers

fødselsdagsfest med Schiller Instituttets NYC kor og orkester, der opfører Beethovens Fantasi for klaver, kor og orkester og hans Messe i C-dur under overskriften: »Genforen USA ... med Beethoven!«

Der bliver ingen tværpolitisk bro angående infrastrukturlovgivning, med mindre vi lærer at bygge broer!

Den 11. november (EIRNS) – EIR magasinet skriver i denne uges leder med titlen »Det amerikanske folk ønsker en økonomi«: »En første gennemgang af valgresultaterne viser, at det vigtigste ikke var skiftet i styringen af Repræsentanternes Hus, som var forudset, men at amerikanerne kræver en fuldt udarbejdet økonomisk genopbygnings- og vækstpolitik. [...] Dette indikerer også, at vælgerne insisterer på, at de demokratiske lovgivere opfylder deres forpligtelse til at regere landet sammen med den valgte præsident og ikke bruger al deres tid på at lække løgne om ham til pressen. Alt tyder på, at præsident Trump vil fremføre samme sag og være helt åben overfor samarbejde med demokrater omkring spørgsmål, som de er enige om – mestendels økonomiske spørgsmål.«

Præsident Trump gjorde det klart dagen efter valget, og den sandsynlige taler for Repræsentanternes Hus Nancy Pelosi bekræftede det: Nøglen til tværpolitisk samarbejde er lovgivning til finansiering og opbygning af ny, grundlæggende økonomisk infrastruktur. De fleste amerikanere støtter det – ja kræver det. Demokratiske »radikale«, som kun ønsker en rigsretssag eller endeløse undersøgelser mod præsidenten, er sabotører. Republikanske »radikale«, der modsætter sig al finansiering af offentlig kredit, bør sættes ud af spillet, netop som Trump beskrev det den 7. november. Men for at opbygge denne tværpolitiske bro for lovgivningsmæssige tiltag skal USA træne den praksis at bygge virkelige, nye broer – og højhastighedstog og nye kraftværker og energiteknologier, nye vandveje og havne og nye kraftige løfte-raketter til rumfart...

I en klumme i denne uge var rep. John Delaney fra Maryland, en af demokraterne med et forslag om en infrastrukturbank, spændt over Kinas nye Hong Kong-Zhuhai-Macao næsten 55 kilometer lange brotunnelsystem over Zhujiang-flodens munding, bygget med 120 års levetid! »Og vi bygger ikke noget!« begræd Delaney. Han havde ret. USA kan ikke få undergrundsbaner eller metrotog til at krydse en

by eller en flod uden at bryde ned eller afspore. USA har ingen højhastighedstog. USA kan ikke bygge atomkraftværker, og hver eneste amerikaner får nu mindre el-kraft hvert år. USA kan ikke sende astronauter i omløb om jorden og bringe dem sikkert tilbage; NASA har ikke engang en aktiv plan mere til at bygge løfteraketter for at sætte amerikanerne tilbage på månens overflade.

Dette skyldes ikke, at USA ikke har haft gode ingeniører eller forskere; men at USA's folkevalgte repræsentanter siden Vietnamkrigen og den britiske ødelæggelse af præsident Franklin Roosevelts Bretton Woods-valutasystem ikke har stillet kredit til rådighed for nogen stor infrastrukturel eller industriel indsats, medmindre det drejede sig om et hangarskib, en bombemaskine eller en ny tank.

I dag når selv de mest seriøse demokrater, der er mest engagerede i, hvad rep. Peter DeFazio (D-OR) kalder »reel finansiering af reel infrastruktur«, langt fra den Amerikanske Sammenslutning af Civile Ingeniørers regning på 4-5 milliarder dollars for at opretholde og udskifte den grundlæggende infrastruktur, der kommer i årene fremover. De taler om at finansiere muldvarpeskud sammenlignet med de bjerge af ny banebrydende højteknologisk infrastruktur, der bliver mestret af Kina, Japan og Rusland – med atomkraft – og Indien med rumteknologi. USA skal bygge de mest avancerede og vigtige projekter i verden – Kra-kanalen for at forbinde Stillehavet og det Indiske Ocean; Transaqua-projektet for at genoprette Tchad-Søen og for at redde Afrika syd for Sahara fra at blive en ørken; atomar afsaltning for at stoppe ørkendannelse af USA's eget vesten; Et brotunnelsystem over Beringstrædet for at forbinde Nordamerikas transportsystem til Eurasien. Hvor på jorden USA bygger gør ingen forskel; Det vil genopbygge USA's økonomis industrielle og teknologiske muskler.

Dette kan gøres, men kun ved at samarbejde med de fremmeste øvrige industri- og infrastrukturlande. Lyndon LaRouche har skitseret det siden århundredeskiftet: Et nyt Bretton Woods; en fire-magts aftale med Kina, Rusland og Indien, der åbner op for andre industrielle kræfter som Japan, for at skabe kredit på en skala af mange billioner dollars til infrastrukturprojekter, der vil forandre økonomier, menneskelig produktivitet og levestandarder. På grund af den amerikanske dollars uformelle, men internationale reserve status, kræver dette Nye Bretton Woods kredit system frem for alt USA's deltagelse.

Fra arkivet: I anledning af 100-året for 1. Verdenskrigs afslutning: Må kanonerne i august, denne gang, forblive tavse.

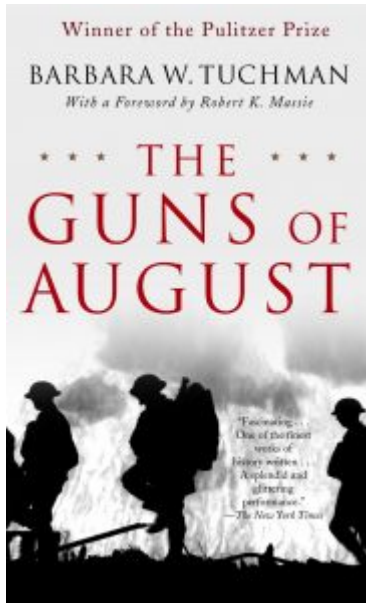
I anledning af 100-året for 1. verdenskrigs afslutning den 11.11.2018, genudgiver vi følgende artikel af Michelle Rasmussen fra august 2005.

May the Guns of August, This Time, Remain Silent

There is an expression, "Those who do not learn from history, are doomed to repeat it." Well, that is not quite true, because every historical period has its own peculiarities – for example the culture, economic conditions, political landscape and the character of leading individuals – a concept Lyndon LaRouche refers to as historical specificity.

However, if we look at history as drama, we can, as Schiller wrote in his "Theater as a Moral Institution," learn from the tragedy we see come to life on the stage before us, and come out better people. We can see specific moments, punctum salia, at which, if the leading characters had acted otherwise, it were possible to have had a different outcome. We can especially learn about the qualities of personal courage required to intervene in a way that could have changed history, when faced with an accelerating momentum heading directly towards a tragedy, such as a great war -- how one must act, after hearing the drums of war, in order to muffle them, or silence them completely.

On July 27, 2005 , Lyndon LaRouche, entitled his press release aimed at exposing the current drive towards preemptive war against Iran , including plans for the use of nuclear weapons, "Stop Cheney's 'Guns of August.'" In doing so, he brought a powerful metaphor into the battle to prevent such a war.

“The Guns of August,” by Barbara Tuchman, (published in Danish as “Kanonerne i August 1914”) is an insightful book about many of the factors that led up to WWI, and the first thirty days of the war, which has the qualities of a dramatic historical tragedy. She shows us, her readers, in detail, how “The Great War” broke out on August 1, 1914, as a result of geopolitical strategies, “unchallengeable

military necessities,” wrong assumptions, miscalculations, denial, and political cowardice. Thereby implicitly, and in several cases explicitly, showing us how the war, and especially the immense extent of the war, could have been avoided.

Released in January 1962, “The Guns of August,” itself, changed history. John F. Kennedy, and members of his administration, read the book just before the outbreak of the Cuban Missile Crisis that October, and consciously used the lessons they learned from it, to navigate through the dangerous waters of the crisis, and successfully avoid escalation into a nuclear war with the Soviet Union .

Edward VII’s Geopolitics

The colorful scene at the opening of “The Guns of August” is the funeral procession of King Edward VII of Great Britain , four years before the outbreak of war. The most prominent guest is Edward’s nephew, and arch enemy, Kaiser Wilhelm II of Germany . The funeral becomes the backdrop in front of which Mrs. Tuchman weaves the story of the construction of a geopolitical minefield, in which one wrong step could be enough to detonate the whole. (footnote 1)

The book fills in the details behind LaRouche’s analysis that Edward VII was the manuscript writer for the war, but that the “Three Kaiser Bund,” comprised of Kaiser Wilhelm – “Willy,” Czar Nicholas II of Russia – “Nicky,” another nephew of Edward, and cousin to Wilhelm, and the Hapsburg Emperor of Austro-Hungary, all too willingly played their parts, along with the French. Their own folly allowed Edward to put them against each others throats.

She relates how Edward, Lord Palmerston, and the British imperial faction, methodically worked to create "understandings" with their old enemies France and Russia, and buffer zones (independent Belgium), to ensure that British interests would never be challenged by other powers or alliances.

Kaiser Wilhelm clearly perceives Edward's strategy of encircling Germany through the creating of the "Triple Entente" with France and Russia, but he sees no alternative to Germany breaking out of that containment through war, after his own attempts to ally Germany with Russia and/or France fail. Kaiser Wilhelm states, that the British want war, but we have to start it.

Later, just days before the outbreak of war, Wilhelm says "The world will be engulfed in the most terrible of wars, the ultimate aim of which is the ruin of Germany. England, France and Russia have conspired for our annihilation ... that is the naked truth of the situation which was slowly but surely created by Edward VII ... The encirclement of Germany is at last an accomplished fact. We have run our heads into the noose ... The dead Edward is stronger than the living I."

Was the war "inevitable"?

All heard the drums of war, and prepared for the war in varying degrees of effectiveness, but none prepared effectively enough to silence them. Yet, paradoxically, Mrs. Tuchman shows that the war was not inevitable, and especially the scale and length of the war, if certain leading actors, had acted otherwise. Here are some of the examples she highlights.

For example, the French Commander in Chief designate, General Michel, after correctly surmising the essential content of the German Schlieffen Plan of attack on the western part of France through Belgium, proposes a defensive strategy to parry this. The response? – to fire him immediately, because his plan challenges the prevailing French military "tradition."

Or, that war with France might have been avoided altogether, if Germany had granted autonomy to Alsace and Lorraine, the two French provinces which Germany annexed after the 1870-71 Franco-Prussian war.

Or, how, when the German ambassador to London was discussing with the British ambassador the possibility that German forces might invade neutral Belgium, in order to reach France, "'If so,' Lichnowsky said, voicing the eternal epitaph of

man's surrender to events, 'that could not be altered now.'

Or, how General Moltke, the younger, chief of staff of the German military forces, "could have changed the history of the twentieth century," if he had accepted Kaiser Wilhelm's desperate, last minute proposal. She dramatically describes how on Aug. 1, Wilhelm sent a messenger to intercept Moltke, then on his way to give the orders to begin the attack. Waving a copy of a telegram from the German ambassador to London, stating that Britain would stay out of the war, if Germany only declared war against Russia, and not France (which, in fact, turned out to be incorrect – footnote 2) the Kaiser asked Moltke to divert the bulk of the German forces towards east, one hour before the first German troops were to take over a railroad center in Luxembourg,.

"Your Majesty, it cannot be done. The deployment of millions cannot be improvised. If Your Majesty insists on leading the whole army to the East it will not be an army ready for battle but a disorganized mob of men with no arrangements for supply. Those arrangements took a whole year of intricate labor to complete." And then Moltke states, as Mrs. Tuchman writes, "the inevitable phrase when military plans dictate policy – 'and once settled, it cannot be altered.'"

"In fact it could have been altered," she reports. After the war, the Chief of the Railway Division, General von Staab, wrote a book proving that the redeployment could have been accomplished, and Moltke, 6 months after the outbreak of war, admitted that he had made a mistake.

This is not to say that "only" a German-Russian war would have been acceptable, as a key British geopolitical strategy has always been to get those two rivals to bleed each other. But that the outbreak of war, and the scale of the war, were not "inevitable," if leading political and military leaders had had the courage to intervene effectively.

In a recent memorandum, LaRouche explained that those who want war to further their political or economic agenda, create the impression that such a war is inevitable. He stressed that for the London-based financial oligarchy, sustained peace is more frightful than fanning the flames of war. In this case, their fear of an American System economic policy spreading from Germany to the rest of the continent, including Russia, and peaceful transcontinental economic cooperation, was the cause of the geopolitical machinations which, finally, led to the war. This was the "field" that courageous individuals, acting as singularities, would have had to transform by their actions. (Such economic questions is the only major cause Mrs. Tuchman does not sufficiently develop,

but which LaRouche provides in his writings.)

The above examples, and others, dramatically described in "The Guns of August," of how no one acted effectively to prevent the war from breaking out in the first place, and then escalating into a world war, with such tragic consequences for a whole century, made an impression on a future leader of a nation, John F. Kennedy, about the need to devise alternative strategies than those presented by military leaders who state that there is no alternative to a military invasion, and already completed warplans.

"In the month of August, 1914," she wrote, "there was something looming, inescapable, universal that involved us all. Something in that awful gulf between perfect plans and fallible men that makes one tremble with a sense of 'There but for the Grace of God go we.'"

"Her hope was that people reading her book might take warning, avoid these mistakes, and do a little better. It was this effort and these lessons which attracted presidents and prime ministers as well as millions of ordinary readers," Robert K. Massie wrote in his introduction to a recent edition of the book.

The Guns of August, JFK and the Missiles of October

As mentioned above, JFK and leading members of his administration read "The Guns of August" just before the onset of the crisis provoked by the American discovery of Soviet missiles on Cuba . Especially those who had read the book became aware of the danger of heeding the drums of war as the conflict became ever more serious.

Robert Kennedy cited in his book "Thirteen Days: A Memoir of the Cuban Missile Crisis," which we can also learn from, JFK's discussion of the impact that the book had on him, in a discussion with Robert, presidential advisor Ted Sorensen and another aide, in the midst of the crisis:

"'The great danger and risk in all of this,' he said, 'is a miscalculation – a mistake in judgment.' A short time before, he had read Barbara Tuchman's book The Guns of August, and he talked about the miscalculations of the Germans, the Russians, the Austrians, the French, and the British. They somehow seemed to tumble into war, he said, through stupidity, individual idiosyncrasies, misunderstandings, and personal complexes of inferiority and

grandeur. We talked about the miscalculations of the Germans in 1939 and the still unfulfilled commitments and guarantees that the British had given to Poland .”

Robert also writes about JFK’s discussion of the book at a later point during the Cuban missile crisis:

“As mentioned before, Barbara Tuchman’s *The Guns of August* had made a great impression on the President. ‘I am not going to follow a course which will allow anyone to write a comparable book about this time, *The Missiles of October*.’ he said to me that Saturday night, October 27. “If anybody is around to write after this, they’re going to understand we made every effort to find peace and every effort to give our adversary room to move. I’m not going to push the Russians an inch beyond what’s necessary.”

During the Cuban Missile Crisis, Soviet Ambassador Dobrynin asked U.S. Ambassador at Large Bowles for a meeting. The following is an excerpt from a secret memo to President Kennedy that Ambassador Bowles wrote about that meeting.(footnote 3) He reports that he discussed with Dobrynin that some U.S. Sovietologists thought that the Soviets wanted to deliberately provoke a crisis in Cuba, to divert attention from Berlin, and enable the Soviets to charge the US with aggression in the UN. He writes that he told Amb. Dobrynin that, if so, such thinking “was extremely dangerous.” If we did move into Cuba in response to some overt act or offensive build-up by the U.S.S.R., a global chain of events might be set in motion which could have catastrophic consequences. For instance, the Soviets might then be tempted to take what they would term “counter-action” in Berlin and perhaps Turkey ; and the U.S. , by that time in an extremely tense mood, would react with vigor. The U.S.S.R., in turn, would feel pressed by the Chinese and other extremists to counter our moves, and we would be on our way together down the long slippery slide.

“I asked Dobrynin if he had read *The Guns of August*. He said “only a three-page summary.” I urged him to read at least the first few chapters in which he would see a pattern of politico-military action and counter-action that could be repeated in the next six months.

“In July 1914,” Bowles said to Dobrynin, “men of intelligence in Russia, Germany, Austria-Hungary, France and England, all quite conscious of the forces which were feeding the approaching holocaust, found themselves enmeshed in internal pressures, commitments and precedents which left them powerless to avoid the inevitable. It would be the greatest folly in history if we were to repeat this insane process in the nuclear age.

“Dobrynin asked me what, in the circumstances, I thought could be done in regard to Cuba . Stressing that I was speaking solely as an individual, I suggested three moves that the U.S.S.R. could sponsor to ease the situation.”

In fact, as the " The Guns of August" shows, the unfolding of the events that led to WWI were not "inevitable," – if men and woman of good will had had the courage to intervene to prevent "the inevitable." John F. and Robert Kennedy, and their faction, would succeed in presenting and implementing alternatives to a course demanded by a faction of their own military, which they were sure would lead directly to nuclear war. In a parallel to the determination behind solving the problem of bringing the damaged Apollo 13 spacecraft back to earth, "Failure is not an option," the Kennedy's were determined that nuclear war was not an option. After the crisis, J.F. Kennedy presented the book to British Prime Minister Macmillan, saying that the Western world had something to learn from the lessons of August 1914.

If we are to learn from "The Guns of August" when faced with a similar war party, this time, with occupants in the White House itself, now intent on war with Iran, even nuclear war, we must intervene effectively to silence the drums of war. This time, in Germany , Chancellor candidate Helga Zepp-LaRouche and the current Büso national election campaign have shown the way, by making stopping a war against Iran one of the most important issues in the current election campaign, and creating the political climate for Chancellor Schröder to speak out.

This time, in the U.S. , Lyndon LaRouche and the LaRouche Youth Movement have shown the way by exposing the plans for war, and working to create a bi-partisan coalition to replace those, who would cast humanity into a new tragedy.

This time, will you learn from history, and help make their voices heard?

(A German translation of this article, appeared in Neue Solidarität on August 24, 2005)

Foto: President John F. Kennedy addresses the nation during the Cuban missile crisis, 1962

Footnotes:

1. That step, the immediate trigger to the war, would be the assassination of

the heir to the Austro-Hungarian throne while in Serbia. The Austrians then declare war on Serbia, which brings Serbia's ally Russia, and Austria's ally Germany into the war.

2. The British, in fact, offered to not declare war on Germany, if Germany refrained from attacking France, and Russia.

3. Secret Memorandum From the Ambassador at Large (Bowles) to President Kennedy, 13 October 1962, available on the internet at:

www.mtholyoke.edu/acad/intrel/bowles.htm.

»Menneskets velfærd er den største drivkraft for videnskabelig innovation«

Den 6. november (EIRNS) – Tre vigtige strategiske udviklinger er i gang i dag, den 6. november 2018, som i forening er afgørende for menneskehedens nye fremtid.

1) Det amerikanske midtvejsvalg finder sted med muligheden for et fremtidigt britisk forsøg på statskup mod Trump-administrationen. Valget drejer sig uomtvisteligt om USA's forbindelser med Rusland og Kina, herunder Trumps hensigt om at afholde personlige topmøder med præsidenterne Putin og Xi i den nærmeste fremtid. Krig og fred, og den økonomiske genopbygning af planeten omkring Bælte og Vej Initiativet, er afgørende.

2) Schiller Instituttet afholdt i dag et seminar i Paris for at præsentere den netop offentliggjorte franske version af »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«; en specialrapport, der indeholder Lyndon LaRouches videnskabelige tilgang til fysisk økonomi. Foran et publikum på over 100 højtstående personer, herunder diplomater, flere VIP'er og medier, leverede Helga Zepp-LaRouche hovedpræsentationen efterfulgt af korte rapporter fra Karel Vereycken, Sébastien Périmony og Odile Mojon. Fru Zepp-LaRouche er netop vendt tilbage fra et højt profileret besøg i Rusland, på tærsklen til det amerikanske

valg, hvor hendes dybdegående diskussion af, hvad der faktisk står på spil i disse valg, og af de globale politiske løsninger til krisen, udtænkt af Lyndon LaRouche, fortsætter med at give kraftig genklang, både i Rusland og internationalt.

3) Den Kinesiske Internationale Import Export messe (CIIE) i Shanghai fortsatte ind i sin anden dag, hvor forretningsfolk og politiske ledere fra hele verden samles for at opbygge Bælte og Vej Initiativet som alternativet til det kollapsende transatlantiske finansielle system. Kinas egen udvikling og dets engagement i »en fælles fremtid for menneskeheden« fortsætter med at inspirere andre nationer og ledere til at handle. Et eksempel er ordene fra Japans tidligere premierminister Yasuo Fukuda, der udtrykte beundring over den måde, hvorpå »Kina har hjulpet Afrika med at opbygge masser af infrastruktur og forbedre folks levestandard. Hvis Japan kan bistå Kina i at udvikle Afrika, ville det i høj grad være til gavn for det afrikanske folk. Det er ikke kun gavnligt for Afrikas økonomi, men også for verdens fred og udvikling.«

Den vejledende tilgang til det igangværende CIIE-møde blev fremlagt i gårsdagens hovedtale af præsident Xi Jinping: »Det er vigtigt for alle lande at forfølge innovativ vækst og fremskynde transformationen af vækstdrivere« sagde Xi, »Innovation er den afgørende motor for udvikling. Kun med dristig innovation og reform, kan vi bryde stagnationen i den globale vækst. Verdensøkonomien er netop kommet ud af skyggen af den internationale finanskrisen, og opsvinget er stadig ustabil. Der er et presserende behov for samordnede indsatser fra verdens lande for at fremme videnskabelig innovation og fremme nye vækstdrivere. Menneskets velvære er den største drivkraft for videnskabelig innovation ... Vi skal udnytte mulighederne i en ny runde af teknologisk og industriel revolution, styrke samarbejdet inden for grænseområderne ... og arbejde sammen om at fremme ny teknologi, nye industrier og nye former for forretningsmodeller.«

[Sidste dag før valget – Lær af lektionen fra »Den Store Krig«](#)

Leder fra LaRouchePAC den 4. november 2018 – Mandag, 5. november, den sidste dag før det vigtigste amerikanske midtvejsvalg i historien, vil vi se Donald Trump tale til tre forsamlinger i Cleveland, Ohio; Fort Wayne, Indiana; og Cape Girardeau, Missouri. Pressen med dens falske nyheder er hysterisk over, at Donald Trump måske har overvundet den britisk indledte »McCarthyistiske«

heksejagt mod ham, der har til formål at fremprovokere en krig med Rusland og Kina. Dette er eksemplificeret i krigspartiets førende avis, Washington Post, hvis ledende klumme i dag af Dana Milbank har titlen: »Nu har vi ingen undskyldninger. Vores øjne er vidt åbne.« Et fremtrædende punkt på Milbanks liste over Trumps onde gerninger er, at »han vægtede Vladimir Putins ord højere end den amerikanske efterretningstjenestes, accepterede Ruslands benægtelse af, at det blandede sig i vores valg.« Skal vi have endnu en krig? Det er spørgsmålet i dette valg.

Helga Zepp-LaRouche, der ser frem til det kritiske møde mellem Donald Trump og Vladimir Putin umiddelbart efter valget i forbindelse med arrangementet, der ærer 100-årsdagen for Første Verdenskrigs afslutning, der finder sted i Paris den 11. november, udsendte erklæringen: »Søvnvækkere – har vi lært hvordan Første Verdenskrig opstod?«, hvor hun beretter om sin oktoberrejse til Moskva. I denne erklæring skriver hun, at hendes mange møder med repræsentanter for førende institutioner gav hende et »førstehåndsindtryk af, hvorledes den strategiske situation tager sig ud fra et russisk standpunkt: På baggrund af de forskellige tiltag fra Vesten og Natos side – Natos ekspansion op til Ruslands grænser, opbygningen af missilforsvarssystemet i Rumænien og Polen, som kan omdannes til et offensivt system indenfor meget kort tid, annulleringen af ABM-traktaten og nu af INF-traktaten samt de forskellige 'narrativer', der skildrer Rusland som fjenden og Putin som en dæmon, har det russiske lederskab tydeligvis konkluderet, at en større krig ikke kan udelukkes.«

Første Verdenskrig kan ikke retfærdiggøres. Briterne troede på Halford Mackinder-doktrinen om »geopolitik«; at de for at opretholde deres magt, baseret på kontrol over haverne og det globale finansielle system, havde brug for at forhindre enhver koalition af nationer på tværs af Eurasien i at opnå magt til at udfordre imperiet. Udviklingsprojekter som Tysklands Berlin-Bagdad jernbane eller Ruslands Trans-Sibiriske jernbane, der skabte forbindelser mellem Eurasiens nationer, var i sig selv uacceptable trusler mod imperiet. Hellere sætte ind med en »rask lille krig« for at holde verden splittet og svag. Denne krig ødelagde Europa og straffede de tabende tyskere med Hitlers fremmarch og Anden Verdenskrigs rædsler som et næsten uundgåeligt resultat.

Og igen i dag har det Britiske Imperium og dets aktiver i USA udløst hysteri og løgne mod Rusland og Kina og mod den Nye Silkevejs forenende effekt. Det er klart villigt til, om nødvendigt, at udløse en eksplosion for at bevare imperiet, der med urette siges at repræsentere »den vestlige levevis« eller »retsstatsprincippet«. Hvad imperiet frygter mest, er det faktum, at næsten alle nationer i Asien, Afrika, Latinamerika – og endda mange europæiske nationer – åbenlyst tilslutter sig Rusland og Kina i det nye paradigme om »win-win«-

udvikling gennem Bælte og Vej Initiativet, som kunne betyde afslutningen for Imperiet – især hvis USA's endnu nye præsident får lov til at udføre sin erklærede hensigt om at etablere venligsindede forbindelser mellem USA, Rusland og Kina. Udover mødet med Putin i Paris planlægger Trump at holde topmøder i helformat med både Putin og Xi Jinping i slutningen af november i sammenhæng med G20-topmødet i Argentina, blot et par uger efter midtvejsvalget. Helga Zepp-LaRouche ender hendes erklæring med en opfordring til et fuldstændigt ophør af geopolitik, som skal erstattes af »et nyt paradigme med ideen om menneskeheden som helhed. Hvis vi har lært noget af tragedierne i det 20. århundrede, så må vi nu lære at tænke på menneskeheden på en helt anden måde.« Amerikanerne bliver testet på tirsdag; vil de afvise det »demokratiske« krigsparti og tilslutte sig den presserende kampagne for at opbygge det nye paradigme?

[Vi søvngængere: Har vi overhovedet lært noget af, hvordan første verdenskrig begyndte?](#)

Den 4 november 2018

Af Helga Zepp-LaRouche

Bare fem dage efter det forestående valg til kongressen i USA, der bliver afgørende for indstillingen til krig eller fred, mødes præsidenterne Putin og Trump i Paris i forbindelse med årsdagen for afslutningen af første verdenskrig. Der kommer det blandt andet til at dreje sig om USA's ensidige opsigelse af INF-aftalen og forhåbentligt også om, hvordan disse to førende nationer trods den ekstremt anspændte internationale situation kan sikre, at menneskeheden spares for en tredje verdenskrig.

Denne gang én, der vil udslette menneskeheden.

Under min nylige rejse til Moskva havde jeg under flere samtaler med repræsentanter for førende institutioner lejlighed til at danne mig et førstehånds indtryk af, hvordan den strategiske situation ser ud set ud fra russisk synsvinkel. Den russiske ledelse har draget den ganske klare slutning ud fra Vestens og NATOs forskellige skridt – såsom udvidelsen af NATO op til

Ruslands grænser, opbygningen af raketforsvarssystemer i Polen og Rumænien, der på meget kort tid kan omdannes til et angrebssystem, opsigelsen af ABM- og nu INF-aftalerne, såvel som de forskellige "hændelser", der beskriver Rusland som fjenden og Putin som en dæmon – at en kommende storkrig ikke lader sig afvise.

Få dage senere, den 26. oktober, understregede vicedirektøren for ikkespredning og nedrustning i det russiske udenrigsministerium, Andrej Belussov, over for FN i New York: "USA har for nylig her på dette møde sagt, at Rusland forbereder sig på krig. Ja, Rusland forbereder sig på krig, jeg har bekræftet det. Vi forbereder os på at forsvare vort hjemland, vor territoriale integritet, vore principper, vore værdier, vort folk – vi forbereder os på sådan en krig. . . Rusland forbereder sig på krig, og USA forbereder sig på krig. Hvorfor vil USA ellers trække sig ud af (INF-) aftalen, opbygge sit atompotential og udstede en ny atomvåbensdoktrin?"

Den 31. oktober offentliggjorde Mikhail Khodarenok, militærkommentator på Gazeta.ru i RT.com under titlen: "Atomkrig: Mulige scenarier samt Ruslands gengældelsesmuligheder" en beskrivelse, der burde kunne slå koldt vand i blodet på folk, der arbejder med, hvordan sådan en krig ville kunne forløbe. Han understregede, at der ikke eksisterer nogen finansiel, territorial eller ideologisk konflikt mellem USA og Rusland, der burde kunne føre til en massiv anvendelse af atomvåben. Men så fortsatte Khodarenok med at give en detaljeret beskrivelse af forløbet med kodede beskeder, forseglede befalinger lige til affyringen af kærnevåbensarsenalet. I samme øjeblik som et massivt angreb af interkontinentalraketter fra US-territorier og undervandsbåde opfanges, beregnes målene i Rusland samt flyvetiden. Den russiske ledelse beslutter "launch on Warning" (affyring efter advarsel), og efter 7-9 minutter følger det massive gengældelsesangreb med strategiske kærnevåben fra russisk territorium og omkringliggende farvande.

Den værste mulighed vil være udslettelsen af den politiske og militære ledelse og den deraf følgende umulighed for at udstede de nødvendige befalinger. I dette tilfælde aktiveres perimeter-systemet eller den tilsvarende moderne betegnelse, et atomvåbensføringssystem, der oprindeligt udvikledes og installeredes under den kolde krig, og som automatisk udløser et altomfattende modangreb. Khodarenok understreger til sidst, at samtlige muligheder for anvendelsen af atomvåben betyder en katastrofe for de deltagende parter såvel som for alle andre nationer på hele Jorden. Atomvinteren vil indfinde sig kort tid efter affyringen af kærnevåbnene og true de få mennesker, der måtte have overlevet atomkrigens Ragnarok.

Khodarenok henviser dermed til den aktuelle gyldighed for denne mekanisme, der

var en bestanddel af den almindelige viden under den kolde krig. Men i mellemtiden har den vejet pladsen for illusionen om en "taktisk kærnevåbenskrig, der kan vindes".

Fuldstændigt som om det handlede om et dagligdags konversationsemne udtalte den tidligere kommandant for de amerikanske tropper i Europa, Lt. Gen. Ben Hodges, for nylig på sikkerhedskonferencen i Warszawa, at sandsynligheden for en krig med Kina inden for de næste 15 år var meget høj. På spørgsmål fra den amerikanske internetside Daily Beast svarede Hodges, at det havde været hans hensigt at gøre det klart for europæerne, at størstedelen af det amerikanske våbenarsenal ville blive indsat i Stillehavet under en samtidig krig med Rusland og Kina.

I betragtning af de hyppige krigslystne udtalelser fra diverse militærpersoner, frem for alt amerikanske og britiske, såvel som talrige provokationer som for eksempel den nuværende NATO-manøvre "Trident Juncture", der simulerer "et lands" overfald på et NATO-medlem, er det på høje tid at indse, at enhver indsats af atomvåben sætter hele "dommedagsmekanismen" i gang. Jeg vil blot her henvise til den amerikanske militæranalytiker Ted Postols argumentation for, hvorfor det ligger i atomkrigens natur, at alle våben vil blive bragt i anvendelse.

Hundredårsdagen for afslutningen på den første verdenskrig, hvis forhistoriske begyndte med afskedigelsen af Bismarck og efterfulgtes af et kvart århundredes britisk inspirerede geopolitiske manipulationer – fra La Entente Cordiale over Tripleententen, den russisk-japanske krig i 1904-05, og frem til balkankrigene, indtil attentatet i Sarajevo endelig blev den vilkårlige udløser. Alt dette burde være en god anledning til at indse, hvor let menneskeheden vandrer som "søvngænger" ind i katastrofen på et allerede forberedt skakbræt. Ingen af den første verdenskrigs deltagere kunne forudse dens forløb. Men især for de tyske og franske soldater, der nedslagtede hinanden i fire års meningsløse skyttegravskrige, betød denne krig den totale ødelæggelse af en hel generation. Grundstenen var lagt for nationalsocialisternes magtovertagelse og den anden verdenskrig.

I Rusland er erindringen om "Den store fædrelandskrig", der kostede 27 millioner russere livet, absolut nærværende – også hos de yngre generationer. I Vesten derimod er holdningen meget forskellig hos den generation, der bevidst har oplevet følgerne af den anden verdenskrig, og de efterfølgende generationer. For mange yngre mennesker er forestillingen om en krig lige så virtuel som deres videospil. Ellers ville det vel være uforklarligt, hvor virkelighedsfjernt konsekvenserne af de udsprede fjendebilleder af Putin og Rusland opsuges af en næsten patologisk "gruppetænkning" hos de vestlige eliter.

I Rusland opfatter befolkningens absolutte flertal, trods den sidste tids modvilje med hævelsen af pensionsalderen, Putin som den nationale redningsmand, der har befriet landet fra Jeltsin-tidens frygtelige årti. I Vesten er det i stor udstrækning glemt, men i den russiske befolkning står erindringen ganske klart om den fra Vestens side påtvungne chokterapi, hvormed Jeffrey Sachs fra 1991-94 reducerede Ruslands industrielle kapacitet til blot 30 % af det tidligere. Det efterfølgende sammenbrud af den demografiske kurve – den russiske befolkning skrumpede ind med en million mennesker om året – oplevedes af befolkningen som folkemord.

Putin derimod opfattes som den præsident, der har inddæmmet oligarkernes magt, i det mindste på det politiske område, og tilintetgjort Vestens planer om at reducere Rusland fra en supermagt i Sovjetunionens tidsalder til et råstofeksporterende tredjeverdensland. I Rusland elskes og æres Putin for det; for Vestens geopolitiske eliter, der allerede regnede med at have fået fingrene i Ruslands enorme råstofforekomster, ligger her den sande grund til deres dæmonisering af Putin.

Ifølge en nylig rundspørge fra Military Times side blandt aktive amerikanske soldater og officerer er 46 %, altså godt halvdelen, overbeviste om, at deres land i 2019 inddrages i en stor militær konflikt med Rusland. Som pensioneret oberst Rolf Bergmeier, tidligere oberst i generalstaben og viceafdelingsleder for "planlægning og ledelse" i NATO, endnu engang mindede om i en kritik af NATO-manøvren Trident Junction – som han betegnede som en unødvendig provokation – så risikerer Tyskland at blive den nukleare slagmark i en krig mellem øst og vest med den nuværende NATO-strategi.

For de tidligere præsidenter Reagan og Gorbatsjov, der underskrev IBM-aftalen i 1987, stod det klart, at en atomkrig ikke kan vindes. Med den truede opsigelse af INF-aftalen fra USA's side, kan vi meget hurtigt glide ind i en situation, der udviser paralleller til mellemdistanceraketkrisen i begyndelsen af 1980-erne. Dengang gik hundredtusinder på gaden, fordi det stod dem klart, at Tyskland ville blive udslettet i en krig mellem Øst og Vest. I dag er den overordnede situation langt farligere. Vandrer vi også denne gang som "søvnvængere" ind i en tredje verdenskrig?

Vi bør bruge årsdagen for afslutningen på første verdenskrig som anledning til den erkendelse, at vi er nødt til at overvinde geopolitikken og erstatte den med et nyt paradigme om den ene menneskehed. Den kinesiske præsidents forestilling om hele menneskehedens skæbnefællesskab, som ligger til grund for initiativet om Den nye Silkevej, beskriver dette paradigme som en helt ny form for internationale forhold, opbygget på samarbejde til gensidig fordel. Såfremt vi

har lært noget af det 20. århundredes tragedier, så må vi lære at anskue menneskeheden på en helt ny måde.

Vi vrænger næse ad den britiske dronning

Leder fra LaRouchePAC den 24. oktober – Der er noget både symbolsk og dejligt vedrørende rapporten om, at Panamas vicepræsident og udenrigsminister Isabel de Saint Malo de Alvarado i Thailand, som led i en Sydøstasiatisk tur for at fremme sit lands “tilslutning” til Bælte og Vej-Initiativet, opfordrede Thailand til at fortsætte med opførelsen af det store Kra Kanal-projekt. “Jeg tror, det er mægtigt på alle måder for sammenhængskraften i fremtiden. Der er et stort vækstpotentiale for Thailand,” sagde hun.

Lyndon LaRouche har længe støttet Kra Kanal-projektet, ikke kun som vigtigt i sig selv, men også som en nøglefunktion, sammen med den udvidede Panama-kanal, den foreslåede nicaraguanske Store Inter-Ocean Kanal og den udvidede Suezkanal – til at transformere global infrastruktur, for at skabe et enkelt verdenshav: en planetarisk Søfarts-silkevej. Så her er lille Panama – med en befolkning på 4 millioner, et areal mindre end South Carolina – der lige er blevet kanøflet og truet af det Britiske Imperium og dets udenrigsministeriums håndlangere, med forfærdelige konsekvenser, for at driste sig til at etablere diplomatiske forbindelser med Kina og tilslutte sig Bælte og Vej-Initiativet. Men i stedet for at bukke og skrabe i frygt, satser Panama på det nye paradigme, der opføres

omkring BVI.

Problemet som det Britiske Imperium står overfor er, at det ikke kun er Panama, der afviser deres trusler og afpresning; det er ikke udelukkende Italien. Det er også i stigende grad USA selv – og det udgør en langt, langt større strategisk krise for dem. Reflekterende over deres værste frygt, advarede en CNN-analyse i går om at “Trump er på toppen af sit farlige spil, når midtvejsvalget nærmer sig” – helt sikkert farligt for det Britiske Imperium, – og at han “fremstår som en præsident, stadig mere selvsikker og rolig ved at udøve sin magt.”

De afgørende amerikanske midtvejsvalg den 6. november finder sted i en meget urolig strategisk situation, påvirket af afgørende punkter, som finder sted i de næste fire til seks uger på de fleste af de vigtigste internationale fronter, der har ført til det globale oprør mod den herskende politik og partier, de seneste år – dvs. Brexit, valget af Trump, Italiens valg, Mexicos valg osv. Udviklingen omkring hver enkelt vil have indflydelse, og vil blive kraftigt påvirket af hvad der sker i USA i de kommende uger.

5.-10. november: Den første internationale Kina Import/Expo messe (CIIE) vil blive afholdt i Shanghai, med deltagelse af over 130 lande og regioner, mere end 2.800 virksomheder og 300.000 besøgende forventes, og byder på højteknologiske industrivarer og andre produkter. USA har desværre på nuværende tidspunkt nægtet at sende en repræsentant på højt niveau, med det sædvanlige falske argument om Kinas “rovgriske” praksis.

Den 11. november: Præsident Donald Trump og den russiske præsident Vladimir Putin har planlagt at mødes bilateralt i Paris, ved fejringen af hundredeårsdagen for Første Verdenskrigs våbenstilstand.

Medio november: Fristen for Italien om at overholde EU's krav om budgetnedskæringer, ellers!

Medio november: Deadline for derivat-finansinstitutionerne, til enten at blive eller forlade London, da dødvandet omkring Brexit lurer faretruende med en endelig frist i marts 2019. Som Reuters rapporterede i går: “Storbritannien og EU er tættere på afgrunden, da de to sider forbliver fastlåst i Brexits hårdknode.”

Den 30. november: G20-ledernes topmøde afholdes i Buenos Aires, hvor Trump og den kinesiske præsident Xi Jinping planlægger at mødes bilateralt. Putin, Indiens premierminister Narendra Modi og andre verdensledere vil også være til stede.

Den 30. december: Andrés Manuel López Obrador vil blive indsat som præsident for Mexico; han har udtrykt ønske om at have et godt samarbejde med både USA og Kina, funderet omkring fælles økonomisk udvikling. Kort sagt, hele verden kunne snart vrænge næse ad den britiske dronning.

Betydningen af det amerikanske midtvejsvalg – spørgsmålet er krig eller fred!

Efter at være vendt tilbage fra en rejse til Rusland, har Helga Zepp LaRouche genoptaget sin ugentlige webcast med en skarp besked til verden: *Det egentlige underliggende spørgsmål, der ligger til grund for alle kommende politiske begivenheder er krig eller fred?*

I hendes udsendelse dækkede Helga følgende emner:

- *1. Der er et omfattende iscenesat "kaosscenario", der leder op til det amerikanske midtvejsvalg, og spørgsmålet er i virkeligheden global krig eller fred? Det såkaldte Russiagate-bedrageri er blevet afsløret og udstillet som en britisk operation (måske skal det nye navn være "Britishgate" eller "Muellergate?"), og folk må forstå, hvorfor denne britiske intervention blev lanceret.
- *2. Efter Helgas tur til Moskva præsenterer hun et tilbageblik på, hvorfor den russiske præsident Vladimir Putin er hadet af det vestlige oligarki. Putins interventioner for at afværge den folkemorderiske økonomiske 'chokterapi' – forsøget på [fra vestlig side] at ødelægge Rusland – har været afgørende i forhold til at genskabe Ruslands rolle i verden, og folk skal forstå, at russerne er villige til at forsvare sig ved en altomfattende krig!
- *3. I Tyskland ser vi kansler Angela Merkel kollapse – men inden man fejrer det må man spørge "Hvad er alternativet?"
- *4. Der er et stort potentiale for globale diplomatiske gennembrud efter det amerikanske midtvejsvalg. Præsident Trump har planlagt at mødes med den russiske

præsident Vladimir Putin kort efter valget, og derefter den kinesiske præsident Xi Jinping mod slutningen af måneden. Topmødet mellem Trump og Putin vil finde sted ved en begivenhed, der højtideligholder 100-året for afslutningen af Første Verdenskrig, en krig skabt af britisk imperialistisk geopolitik – en vigtig påmindelse om vores opgave i dag: At afslutte den britiske geopolitiske æra!

Krisen mellem Danmark og Iran kan føre til større konfrontation med Iran

København, den 31. oktober (EIRNS) – Den danske regering har tilbagekaldt sin ambassadør i Teheran, og har opfordret til overvejelser i EU som reaktion på påstande i går fra chefen for Politiets Efterretningstjeneste (PET) om, at iransk efterretningstjeneste aktivt har været ved at planlægge et mord på en iransk oppositionsfigur i Danmark fra den Arabiske Kampbevægelse for Befrielse af Ahwaz (ASMLA), en arabisk separatistgruppe. En iraner fra Norge er blevet arresteret for medvirken til at etablere aktionen ved at tage billeder af hjemmet til målet for mordet, men der er hidtil ikke blevet offentliggjort andre beviser. De Svenske og Norske efterretningstjenester er også involveret i undersøgelsen.

Den danske regering modtog straks støtte fra Storbritanniens premierminister Theresa May og USA's udenrigsminister Mike Pompeo, og krisen kan bruges til at intensivere konfrontationen med Iran. Den danske statsminister går imidlertid stadig ind for at bevare JCPOA-atomaftalen med Iran. Det oprindelige krav om at tilbagekalde den danske ambassadør til Iran kom fra en højrefløjsparlamentariker, der er gift med en israelsk statsborger.

Den danske chef for PET afslørede også, at dette var årsagen til Danmarks hidtil usete nedlukning den 29. september, hvor alle større broer og grænseområder blev lukket, hvilket forårsagede kaos.

Iran har anklaget ASMLA for at stå bag angrebet den 22. september, et angreb der var rettet mod en iransk militærparade, og som dræbte 25 mennesker, hvilket en talsmand for ASMLA i Danmark kaldte for legitime mål. Efter angrebet indkaldte

den iranske regering ambassadørerne fra Danmark, Holland og Storbritannien og anklagede disse lande for at huse medlemmer af gruppen.

I en udtalelse i dag nægtede den iranske regering at have planlagt mord på ASMLA-medlemmer i Danmark og kalder det "misinformation" drevet af en sammensværgelse af modstandere af Iran for at skade forbindelserne med EU, som er så vigtige på dette kritiske tidspunkt.

Amerikansk midtvejsvalg kan resultere i sejr over britisk geopolitik i hele verden

Leder fra LaRouchePAC den 29. oktober 2018 – Inden ti dage vil vi vide hvilken form for kongres, som præsident Donald Trump skal håndtere i resten af sin valgperiode. Kesha Rogers, uafhængig kandidat til Kongressen i Texas' niende kongresdistrikt, har sat standarden for nye medlemmer af kongressen "uden for partierne" og stræber efter et nyt paradigme for amerikansk deltagelse i videnskabelige og økonomiske fremskridt på verdensplan. Hendes stemme mod rep. Al "Rigsretssag-mod-Trump" Green vil være en markør for, hvordan det amerikanske folk er kommet igennem to års eskalerende forsøg på at omstyrte deres præsident, og om de er parate til at gøre deres land og mange andre lande store.

Helga Zepp-LaRouche gav i sidste uge flere vigtige præsentationer i Moskva, og forklarede russerne, at det presserende spørgsmål om, hvilken USA-politik der vil være efter midtvejsvalget, kræver forståelse for, at det var den britisk efterretningstjeneste, – ikke Rusland – der blandede sig massivt i det amerikanske valg og den politiske proces. Det er britisk efterretningstjeneste, der udløste og har eskaleret forsøget på et kup mod præsident Trump og udgyder en ny McCarthyisme, der har begrænset hans muligheder for at have effektive relationer til Rusland. Den store respekt, som mange ledende russere har haft i mange år for Lyndon LaRouche, forstærkede den grad hvormed Helga Zepp-LaRouches forklaringer blev hørt og rapporteret.

Præsident Trump vil få dage efter midtvejsvalget holde et nyt møde med den russiske præsident Vladimir Putin ansigt til ansigt, og nogle få uger derefter

med præsident Xi Jinping i Kina. Hvis valget overvinder kuppet imod ham, kunne præsidenten efterfølgende bevæge sig hen imod afgørende produktive forhandlinger om udvikling af industrielle økonomier for verdens nationer. Dette betyder opbygningen af en ny økonomisk infrastruktur internationalt for at afværge en ny finansiel nedsmeltning og forfølge nye missioner til rumforskning.

Det handler ikke om at skabe en økonomi med "lige vilkår", men en, der løfter sig op- en økonomisk og videnskabelig kurve, der stiger med større og større hast, indtil den når hele solsystemet.

På trods af handelskonflikter og sanktioner er den Nye Silkevej blevet et økonomisk paradigme; ikke kun for Kina, men for Eurasiens økonomiske kræfter som helhed. Præsident Trump har ved at ændre situationen for den Koreanske halvø til det bedre allerede involveret sig i den Nye Silkevej, og hans offentlige taler indikerer, at han ved, at ny transportinfrastruktur, der forbinder Sydkorea gennem Nordkorea, er helt afgørende. Amerika har en stor mulighed for at besejre det Britiske Imperiums krigspolitik, afvise årtier med af-industrialisering og lovliggørelse af narkotika, der støttes af Soros' organisationer, og atter søge lederskab på verdensplan, inden for videnskab og industri. Brug valget til at stoppe kuppet mod præsidenten, og anvend derefter de økonomiske tiltag af Lyndon LaRouches "Fire Nye Love for at redde USA".

[Helga Zepp-LaRouches tale på konference i Moskva om Kina: Et fællesskab med fælles fremtid for menneskeheden: Kinas strategiske perspektiv indtil 2050](#)

Det Russiske Videnskabsakademis Institut for Fjernøstlige Studier
Akademisk Råd for Omfattende Studier af det moderne Kina
23. internationale akademiske konference:

"Kina, kinesisk civilisation og verden: Fortid, Nutid og Fremtid"

Moskva, 24.-25. oktober, 2018

Helga Zepp-LaRouches tale

“Et fællesskab med fælles fremtid for menneskeheden: – Kinas strategiske perspektiv indtil 2050”

Det store spørgsmål, som burde optage alle tænkende mennesker på denne planet, er i det væsentlige det samme som blev diskuteret intensivt i den unge amerikanske republik, som rapporteret i “de Føderalistiske Papirer”: Er det menneskelige samfund i stand til en effektiv form for selvstyre? Men denne gang er det ikke et spørgsmål om en nation, det vedrører hele menneskeheden: Behovet for et nyt paradigme i verdensordenen.

Spændinger i en verden plaget af adskillige kriser ser ud til at styre mod en kulmination: faren for et nyt, denne gang systemisk finansielt nedbrud i det transatlantiske finanssystem, en hidtil uset polarisering i USA omkring det igangværende kupforsøg mod landets præsident, operationer under falske flag, Goebbels-lignende bedrageriske operationer mod hele befolkningsgrupper, narkoepidemier, der er en ny form for opiumskrige, den globale migrationskrise, terrorisme og nazisme, en øgning af de centrifugale kræfter i EU, genopblomstringen af aggressive, geopolitisk motiverede bestræbelser på at forsvare en orden, som ikke længere eksisterer – bare for at nævne nogle af udfordringerne. Verden er i uorden.

I lyset af en sådan kompliceret og tilsyneladende fuldstændig splittet verden, hvor realistisk er så det perspektiv, der blev fremlagt på Kinas Kommunistiske Partis 19. partikongres af den kinesiske præsident Xi Jinping, hvor han satte Kinas mål til inden år 2050 at blive et “stærkt, demokratisk, kulturelt avanceret, harmonisk, og smukt ‘fuldt moderniseret land’”, og endda omtalte nogle aspekter af skabelsen af en “smuk verden” hvor alle nationer kan deltage? Hvis man ser på de kriser og udfordringer, der er anført ovenfor, som uafhængige individuelle problemer, ender man i en “dårlig uendelighed”, hvor løsningen for mange af disse virker umulig. Men hvis man erkender, at alle disse problemer har fælles ophav, idet de er afledt af det gamle paradigme, af en epoke der går under, kan man finde løsningen ved at blive informeret om principperne for den nye epoke.

Der er to emner, der sætter dagsordenen for den nærmeste fremtid, som vil skabe helt forskellige udfald for fremtiden. Den første vedrører den nuværende kamp, som udkæmpes på dette tidspunkt i USA, hvor kupforsøget mod præsident Trump enten vil lykkes, og han vil blive drevet fra embedet på den ene eller anden

måde, eller, hvis det aftalte spil mellem cheferne for Obama-administrationens efterretningstjenester og briternes efterretnings-tjenester GCHQ og MI6 om iscenesættelsen af "Russiagate" mod Trump for at forhindre ham i at realisere sin intention om at lede forholdet mellem USA og Rusland på et godt grundlag, vil føre til en strafferetlig forfølgelse af bagmændene. Hvis demokraterne vinder Repræsen-tanternes Hus i midtvejsvalget, vil de forsøge at begrave den igangværende undersøgelse i Kongressen og konfrontationspolitikken, som vi har set i sanktioneerne mod Rusland og handelskrigen mod Kina og vicepræsident Pencers nylige tale, vil omgående eskalere. Hvis Trump kan konsolidere sin position, på trods af de mange høgeagtige ytringer der kommer fra USA nu, er det muligt, at han, i anden halvdel af sin første periode, vil være i stand til at forbedre forholdet til Rusland og vende tilbage til sin oprindelige positive holdning til Kina.

Den anden relaterede mulighed for ændring er et perspektiv, hvormed "Thucydids fælde" kan overvindes, den tilsyneladende konflikt mellem den magt, som dominerer verden indtil nu, USA, og den opstigende magt, Kina, ved at definere en løsning, der går langt ud over den bilaterale situation for de to, og som adresserer eksistentielle farer for samtlige nationer og dermed en forskydning af niveauet af diskussion og tænkning til et højere niveau.

Hvad min mand, Lyndon LaRouche, allerede har foreslået for mange år siden, er stadig gyldigt: De fire mest magtfulde nationer i verden, USA, Rusland, Kina og Indien – støttet af andre som Japan, Sydkorea og flere – skal på kort sigt oprette et nyt Bretton Woods system, for at undgå potentielle ødelæggende konsekvenser af et ukontrolleret finansielt sammenbrud. Dette nye internationale kreditsystem skal rette fejlen i det gamle Bretton Woods-system, som ikke blev realiseret sådan som præsident Franklin Delano Roosevelt havde til hensigt, men blev ødelagt af indflydelsen fra Churchill og Truman. Det skal garantere ubetinget suverænitet, for hver og en, af alle nationalstater som deltager i det, og det skal fremme deres ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene af videnskabelige og teknologiske fremskridt, til gensidig fordel for hver enkelt og for alle.

Dette Nye Bretton Woods-system skal som det vigtigste indeholde en dybtgående ændring af de valutamæssige, økonomiske og politiske forhold mellem de dominerende kræfter og de såkaldte udviklingslande. Medmindre de uligheder, som skyldes eftervirkningerne af den moderne kolonialisme, gradvist afhjælpes, kan der heller ikke skabes fred; og udfordringer så som migrationskrisen eller terrorisme kan ikke overvindes.

Den grundlæggende forestilling om et sådant nyt kredit- og økonomisk system findes i princippet allerede i præsident Xi Jinpings Bælte og Vej politik. I de fem år, det har eksisteret, har det skabt en hidtil uset dynamik af håb og optimisme blandt de cirka 100 lande, der deltager i det, og med de fremskridt det har haft på så kort tid, er det indlysende, at målet defineret af præsident Xi Jinping, om en "smuk verden" i 2050 for hele menneskeheden er absolut opnåelig.

Det nye sæt af internationale relationer, som kræves til det Nye Paradigme, er allerede i færd med at blive bygget. Den stigende integration af Bælte og Vej Initiativet, Shanghai Samarbejds Organisation, Eurasiske Økonomiske Union og de Globale sydlige organisationer udvikler sig succesfuldt og skaber allerede helt nye strategiske alliancer til gensidig gavn for alle, der deltager i dem. "Ånden i Den Nye Silkevej har fænet i de fleste lande i Asien og Latinamerika, og har for første gang i århundreder givet håb til Afrika, som præsident Xi har kaldt kontinentet med det største udviklingspotentiale, og som præsident Putin har lovet at 'lyse op, ved at give det atomteknologi.'" Mange taler nu om "Afrika, det nye Kina med Afrikanske karakteristika"! Og på trods af modvilje fra den Europæiske Union og den nuværende regering i Berlin er der et stigende antal af mennesker i Europa, som ønsker at blive fuldt integreret i Den Nye Silkevej, som 16 + 1 landene, Spanien, Portugal, Schweiz, Holland, Belgien, men især Østrig og Italien.

Den største og uundgåelige udfordring vil imidlertid være at finde en løsning, som inkluderer USA. I betragtning af det reelle niveau af militarisering af USA, både hvad angår de væbnede styrker såvel som den indenlandske bevæbning af befolkningen, er chancen for at USA vil gå i opløsning, eller acceptere at blive udelukket fra et alternativt verdenssystem, lige så fredeligt som det skete med Sovjetunionen, sandsynligvis tæt på nul. Præsident Putins militære politik, som blev annonceret den 1. marts, vedrørende russisk militærvidenskab og den strategiske alliance mellem Rusland og Kina, viser russisk og kinesisk klarhed om dette. Så hvis Thukydids fælde skal undgås, skal der være et udkast til en løsning, som giver USA en høj plads i verdensordenen.

Den fælles politiske platform, der tilbydes, skal være formet ud fra synspunktet om, hvad Nikolaus von Kues definerede som en helt ny form for tænkning, hans berømte {"Coincidentia oppositorum,"}. Den ene, som har en højere orden af virkeligheden end de mange. Dette er allerede implicit i præsident Xi Jinpings opfattelse af menneskeheden som et "Fællesskab med fælles fremtid."

I stedet for at nærme sig spørgsmålet om det nye sæt af relationer blandt verdens nationer ud fra et synspunkt af at bevare status quo vil visionen om

hvorledes den menneskelige art er modnet til voksenlivet 50 eller 100 år fra nu give et sæt af konkrete politiske samarbejdsaftaler. Ifølge den videnskabelige teori fra Vladimir Vernadsky vil Noosfæren til den tid have avanceret sin dominans over biosfæren kvalitativt, og nye generationer af forskere og klassiske kunstnere vil kommunikere med hinanden baseret på en søgen efter nye fysiske og kunstneriske principper.

Som den tyske raketforsker og rumvisionær Krafft Ehrlicke fremlagde det, er udbygningen af infrastruktur, først i det nærtliggende rum, som en forudsætning for interstellar rumrejse, en nødvendighed for næste niveau af den menneskelige artsudvikling. Som samarbejdet på den Internationale Rumstation og som Hubble-rumteleskopets øjenåbnende resultater har demonstreret, ændrer fokuset på menneskeheden som en rumfarende art følelsen af identitet hos alle de involverede astronauter, ingeniører og forskere. Det har også helt ændret forestillingen om, at vi lever i et jordbundet system, hvor modstridende geopolitiske interesser skal strides om begrænsede ressourcer med den idé, at menneskeheden lige er begyndt at tage de allerførste babykridt ind i et univers, hvor der er anslået to billioner galakser.

Det kinesiske rumprogram vil snart ændre spillereglerne på en hidtil uset vis ved at lede verden til en ny videnskabelig og industriel revolution. De igangværende Chang'e månemissioner omfatter et ambitiøst program om at bringe helium-3 tilbage fra månen som brændstof til kontrolleret fusionskraft på jorden. Når den menneskelige art kan styre fusionskraft, vil vi have energi- og råmaterialesikkerhed for hele den menneskelige art i al overskuelig fremtid.

I samme retning går Indiens Chandrayaan-2 mission ledt an af Indian Space Research Organization (ISRO), som vil analysere månens overflade for spor af vand og helium-3. Præsident Trump har erklæret, at bemandede rumrejser, tilbagevenden til månen og missioner til Mars og "verdener langt væk" er en national prioritet igen. Disse og relaterede missioner fra de andre rumnationer vil ikke kun gavne de involverede lande, men hele menneskeheden. Rumforskning vil transformere alle aspekter af livet på jorden idet de samme generelle teknologier og metoder, hvormed man vil skabe landsbyer på månen, kan bruges til at skabe beboelige forhold i "ørkenområder" på jorden, som med "Umka", den russiske by planlagt på Aktis. Rumteknologi vil fuldstændigt revolutionere tilgangen til avanceret lægehjælp alle steder på Jorden, landbruget vil drage fordel af mange aspekter af rumforskning. Kombinationen af fusionsøkonomi og månens industrialisering som det næste trin i en ubegrænset proces af menneskehedens fortsatte mestring af universets love vil betyde en helt ny økonomisk platform i den forstand, der er defineret af Lyndon LaRouche.

Hvis de mange mennesker i nød i verden – om det er som flygtning fra fattigdom og krigens hærgen eller som tilskuer til et samfund, der falder fra hinanden med en stigning i vold, alkoholisme, stofmisbrug og depression, eller ethvert andet udtryk for desperation – kendte til de umiddelbare muligheder for et gennembrud til en ny æra for menneskeheden, ville den nye silkevejsånd fænge an og blive et håbets fyrtårn for alle.

Det ordnende princip for en splittet verden i dag kan blive grundlaget for et fælles lederskab i form af præsidenterne i Kina, Rusland, Indien og USA.

Zepp-LaRouche i Moskva: Strategi for opbygning af et fællesskab med en fælles fremtid for menneskeheden.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche rejste i denne uge til Moskva for at levere en større præsentation til den 23. Internationale Akademiske Konference for Det Russiske Videnskabsakademis 'Institut for Fjernøstlige Studier'. På tærsklen til det amerikanske midtvejsvalg og med en optrapning af britisk-orkestrerede spændinger mellem USA og Europa på den ene side og Rusland på den anden side – som med Kina – gav Zepp-LaRouche et klart perspektiv for at løse den eksistentielle krise, som menneskeheden står over for.

“Der er to altafgørende emner i den nærmeste fremtid, som vil skabe helt modsatrettede veje ind i fremtiden. Det første vedrører den monumentale kamp, der i øjeblikket udkæmpes i USA, hvor kupforsøget mod præsident Trump – for at forhindre ham fra at realisere sin hensigt om at sætte forholdet mellem USA og Rusland på en god fod – enten lykkes ... eller hvis Trump kan konsolidere sin position, på trods af de mange krigeriske toner der kommer fra USA nu, eksisterer der et potentiale for, at han i anden halvdel af sin første periode vil være i stand til at forbedre forholdet til Rusland og vende tilbage til hans, i første omgang, positive holdning til Kina.”

Det andet centrale spørgsmål for menneskeheden, udtalte Zepp-LaRouche, er at udtænke en løsning,” der tager fat på de eksistentielle farer for alle nationerne og dermed hæve niveauet for diskussion og tænkning til et højere plateau. Hvad min mand, Lyndon LaRouche, allerede foreslog for flere år siden,

gælder stadig: De fire mest magtfulde nationer i verden, USA, Rusland, Kina og Indien – støttet af andre, som Japan, Sydkorea og andre – må på kort sigt oprette et nyt Bretton Woods-system.”

Betegnende for potentialet for den nye ordren var det netop afsluttede besøg af den japanske premierminister Shinzo Abes i Kina. Idet han valgte at løse deres historiske stridigheder i den nye ramme, der skabes omkring Kinas Bælte og Vej-initiativ, understregede Abe, at de to lande nu ringede ind til en ny æra, ikke baseret på “konkurrence” men på “samarbejde”. Dette svarer til det gennembrud, som blev opnået af USA’s præsident Trump og den nordkoreanske formand Kim Jong-Un på deres topmøde den 12. juni, hvilket Zepp-LaRouche har omtalt som “Singapore-Modellen” for relationer mellem suveræne nationer baseret på udvikling og fred.

[Oligarkerne er i panik over at Trump kan afgøre valget – farlige afledningsmanøvrer dukker op overalt](#)

Leder fra LaRouchePAC den 25. oktober 2018

Præsident Donald Trump er fuldt beredt på at sikre, at, “rigsretssagspartiet” – tidligere kendt som det Demokratiske Parti – afvises i deres forsøg for at overtage Kongressen og indlede en rigsretssag. Han har afholdt 12 valgmøder over hele landet til støtte for republikanske kandidater og gentager overalt, at en stemme for demokraterne i år er en stemme imod ham selv. Han planlægger at afholde 10 møder mere i de sidste dage forud for valget den 6. november. Selv om han sjældent har engageret pressen i sine første to år, har han i de seneste tre uger haft adskillige pressekonferencer og interviews, helt selvsikker og fast besluttet på hans rolle som præsident. De LaRouchePAC-sponsorerede uafhængige kongreskandidater i Texas og South Dakota, Kesha Rogers og Ron Wiecezorek, samler folk rundt om i landet, uanset partitilhørsforhold, for at forsvare nationen mod det britisk iscenesatte kupforsøg og organisere amerikanere for at støtte Trumps hensigt om at etablere fred og venskab med Rusland og Kina, genoprette det amerikanske systems økonomiske politik i USA, samtidig med at Trump opfordres til at deltage i det nye paradigme for global udvikling repræsenteret af Bælte og Vej-Initiativet.

Briterne og deres aktiver i USA er ikke tilfredse. I den sidste uge har vi set "karavanen" af mennesker fra Honduras og Guatemala, åbent mobiliseret og finansieret af George Soros' ngo'er, der drives mod den amerikanske grænse og forsøger at fremtvinge et opgør, som de mener vil underminere Trumps beslutsomhed og offentlige støtte. Selv præsidenterne for disse to fattige nationer har fordømt operationen som en destabilisering af deres egne lande og oprettet en "Safe Return"-fond for at lokke marcherne tilbage til deres hjemlande. Den mexicanske nyvalgte, men endnu ikke tiltrådte præsident, Andrés Manuel López Obrador, har tilbudt job og arbejdsvisum til de marcherende, hvis de ville blive i Mexico.

Og nu har vi brevbombe-operationen, med primitive rørbomber sendt til Obama, Hillary Clinton, CNN og andre – selv til George Soros i egen person – selv om de nok har været så dårligt konstrueret, at de ikke kunne eksplodere. CNN's præsident Jeff Zucker beskyldte straks Trump og hans pressekonsulent Sarah Sanders, og hævdede at deres angreb på pressen udgør en invitation til terroristiske likvideringer! Trump fordømte i virkeligheden stærkt de kriminelle handlinger og svor at fange gerningsmændene. Washington Post havde en artikel med overskriften: "Blandt brandfarlige bemærkninger, målene for Trumps ord bliver målene for bomber." De fordømte også dem der stillede spørgsmålstegn ved bomberne som en mulig "falsk-flag"-operation, af den slags der nu er alment genkendt på grund af de falske kemiske våbenangreb i Syrien af de terroristiske Hvide Hjelme.

New York Times gik så langt som at udgive en novelle af en britisk trivial forfatter om en russisk lejemor, som, med hjælp fra det amerikanske Secret Service, myrder præsident Trump. Disse handlinger har et destabiliserende formål, men der er en proces i gang i menneskeheden som helhed, som ikke let kan stoppes. Det britiske folk har forkastet EU-diktaturet, og nu har den samme stemning ført til en ny regering i Italien, der sætter borgernes sundhed og levebrød forud for de ikke-valgte oligarker i Bruxelles. Valget af Rodrigo Duterte i Filippinerne og Donald Trump i USA bekræfter den gamle Abe Lincolns udsagn: Man kan ikke narre alle mennesker hele tiden.

Vigtigst af alt er der nu mere end et valg, som verdens borgere står overfor. Æraen med IMF's betingelser som det "eneste spil i byen", "Washingtons konsensus", er forbi, selvom dinosaurerne hidtil har undladt at indrømme deres dødelige afgang. Bælte og Vej-Initiativet bliver taget vel imod i Asien, Afrika og Ibero-Amerika, og i stigende grad i både Østeuropa og Vesteuropa. Dette er hvad overherrerne i London og Wall Street frygter mest. Da de hørte i sidste uge, at Trump planlægger at møde Vladimir Putin i Paris umiddelbart efter valget, og at han også skal mødes med Xi Jinping i slutningen af november i

Argentina, er alle kongens heste og alle kongens mænd blevet indsat for at forhindre denne hån mod det Britiske Imperiums verdensopdeling af en opkomling af en præsident fra udbryderkolonien på tværs af Atlanterhavet. Men Klumpe Dumpe (fra Alice i Eventyrland –red.) står overfor et stort fald.

Det er ideernes kraft, der har skabt denne gærende massestrejke rundt om i verden, ideer udtænkt og igangsat af Lyndon LaRouche i løbet af det sidste halve århundrede, har fundet resonans i kreative menneskers sind i nationer verden over. Disse ideer har trukket på den rige klassiske kultur fra Platon og Schiller, den konfucianske opfattelse af et harmonisk samfund, det amerikanske begreb om den generelle velfærd, den videnskabelige gnist fra Krafft Ehricks forpligtelse til at udforske rummet, med mere. Det er disse universelle ideer, der skal lede os i dette øjeblikks beslutning om menneskehedens skæbne.

Det amerikanske midtvejsvalg indebærer risiko for kaos, og chance for et nyt paradigme for fremskridt

Det amerikanske midtvejsvalg indebærer risiko for kaos, og chance for et nyt paradigme for fremskridt

Leder fra LaRouchePAC den 23. oktober – Præsident Donald Trump talte mandag aften til mere end 30.000 amerikanere i Houston, ifølge Texas Løjtnant guvernørens rapport – præsidentens hidtil største og mest entusiastiske stævne. Omkring 17.000 blev stuvet sammen i Toyota Arenaen, og yderligere 15.000 fulgte med via store skærme udenfor. Skønt fuld af improviserede kommentarer om mange emner, blev hans bemærkninger efterfølgende yderst velordnede, da han diskuterede de reelle fremskridt, som hans præsidentskab har gjort for USA's økonomi. "600.000 nye produktive jobs inden for to år" var en væsentlig korrekt påstand, der ikke blev betragtet som realistisk, da Trump tiltrådte embedet. 7,14 millioner jobskabelser (i september) var et bemærkelsesværdigt rekordniveau.

Men der ligger den største risiko for præsidenten og landet. Den voksende frygt for et sammenbrud af de enorme gældsbobler – USA's og den europæiske

virksomhedsgæld er værst – som er skabt af centralbankens trykning af penge – er korrekt. Som uafhængig kongreskandidat i Texas, Kesha Rogers, advarer om i et interview i denne uge, , hvis midtvejsvalgene ikke afgøres – definitivt – så kan kupforsøget mod præsidenten i form af en rigsretssag eller andre tiltag, fremstormen fra et finanskrak, måske værre end det i 2008, føre til kaos.

Men de af britiske efterretningstjeneste anstiftede kupmagere og Robert Muellers juridiske snigmordere kunne på afgørende vis komme under kontrol i valget. Efterfølgende betyder udsigten til at håndtere den kommende krise muligheden for, at Trump faktisk kunne indføre en politik for det “Amerikansk System”. Som kandidat omtalte præsidenten ting – Glass/Steagall-loven, en national startinvestering på 1 billion \$ i ny højteknologisk infrastruktur, en genoplivning og udvidelse af NASA’s bemandede rumforskning – hvilket gøres muligt med EIR’s stiftende redaktør Lyndon LaRouches “Fire Love “for at redde økonomien og nationen, der først blev fremsat i 2014. Det er det, Rogers’ kampagne, og den nationale LaRouche politiske Handlingskomité mobiliserer amerikanere for, med Kinas Bælte og Vej-Initiativ som et storslået eksempel på et sådant nyt paradigme.

Trump havde også tydeligvis en hensigt om et stormagtssamarbejde, ikke krigskonfrontation, med både Rusland og Kina. Mobiliseringen, som Rogers’ kampagne fører nationalt, er vejen til dette gennembrud, og til at lykkes med at overvinde den finansielle krise, som nu truer.

[To uger før USA’s valg nærmer verden sig bristepunktet](#)

Leder fra LaRouchePAC den 21. oktober (EIRNS) – Vi er nu to uger inden USA’s midtvejsvalg, som uanset udfaldet vil være et brud med verdens anliggender. Samtidig er det finansielle system, der er centreret i Wall Street og City of London, ved at bryde sammen, mens den britiske geopolitiske kreds afsindigt presser den internationale konfrontation mod total krig, og lige så vanvittigt kræver at industrisamfundet fjernes fra planeten, i et CO2-grønt vanvid.

Afhængig af resultatet af valget den 6. november, er præsident Donald Trump

enten frigjort til at indfri sine kampaneløfter om økonomisk forbedring og anstændige forbindelser med Rusland, Kina og andre stormagter, eller vi står over for en række forskellige problemer. Der er helt sikkert et nyt paradigme for internationale udviklingsforbindelser på vej, men dette er endnu ikke konsolideret. Vores situation i USA's valg er præciseret i den nye LaRouchePAC-erklæring, som er i omløb, der blev offentliggjort den 19. oktober med titlen "Midtvejsvalget 2018 er menneskeheden's store chance; svigt ikke på grund af en flok tosser, som George Soros betaler for", med underoverskriften: "6. november 2018: Den sidste store chance for hele menneskeheden?"

Hvis du hæver dig over løgnene og hysteriet i de amerikanske medier lige nu om præsidenten, bliver billedet mere klart; at de vælgere der stemte for Trump i 2016 stadig ikke ønsker mere af den politik, som de afviste ved valget. I 2016 stemte de imod Bush/Obamas "London"-krige i Irak og Afghanistan, der kostede liv, lemmer og håb. De stemte imod frihandelens, økonomiske vanskeligheder. De stemte imod Hillary Clintons/Wall Streets dobbeltspil og arrogance i at føre en ødelæggende politik. Se for eksempel på yngre veteraner og deres familier. Siden 2003 er omkring 2,77 millioner amerikanske militærmænd og kvinder blevet udsendt til Irak og Afghanistan, hvoraf 977.000 har udført deres pligt to gange, og mange endnu flere. Anslået 20 veteraner dør hver dag som følge af selvmord, ifølge nationale undersøgelser. Samtidig er udpegede asiatiske lande blevet ødelagt.

Selv mens de internationale medier fortsætter med at lyve om, at "præsident Trump er isoleret", dukker titusindvis af vælgere op til Trumps valgstævner i delstaterne. I Texas ansøgte over 100.000 mennesker om at deltage i Trumps arrangement i Houston i aftes, så der måtte reserveres et større sted, men alligevel måtte arrangørerne ty til improviseret dækning på parkeringspladsen med gigantiske skærme. Folk begyndte at stille sig i kø natten før; klokken 9:00 i morges ventede ca. 8.000 mennesker. Tilhængere er kommet så langt fra som Pennsylvania og Ohio, udover folk fra de nærliggende stater i Louisiana, Oklahoma og New Mexico.

Den uafhængige, LaRouche PAC-godkendte kandidat til kongressen (9. cd) i Houston, Kesha Rogers, hvor hun er oppe imod rigsretssags-fanatiker Rep. Al Green, er på forkant i valgkampen, og distribuerer tusindvis af foldere til publikum for at levere det politiske indhold til støtte for Trump i valget. Under kørslen her til morgen hang et stort banner over en af motorvejene: "Kongreskandidat Kesha Rogers hilser præsident Trump velkommen – Fyr rigsretssags-Al Green!"

Opgaven i Houston, i hele USA og rundt om i verden, er at få folk til at tænke

på et højere niveau, det vil sige, hvad der er behov for om 100 år og mere fra nu. Dette indebærer erkendelsen af, at det gamle britiske imperiale system er i sammenbrud; og det indebærer at forstå og handle på principper for fremtiden. Dette blev præciseret af LaRouche PAC's videnskabelige medarbejder Megan Beets i en præsentation den 20. oktober, "Verden behøver flere mennesker", til den ugentlige Manhattan Project town Hall-dialog, der blev offentliggjort på LaRouche PAC's hjemmeside.

Beets afsluttede sin åbningstale: "Nu er det er virkelig vores job, med potentialet for dette kommende nye paradigme, med dette imperium så afsløret, af [CO2] svindel med det de har fremført, og afvist af flertallet af menneskeheden på dette tidspunkt; har vi ikke kun potentialet, men det reelle ansvar for at danne et nyt paradigme for menneskeheds fremskridt. Og det betyder, at vi skal skabe potentialet for adskillige genier. Og det betyder, at vi skal skabe betingelserne nu; for at disse genier kan realiseres. Vi er nødt til at stoppe denne anti-menneske, anti-befolkningspolitik, vi må afvise det, og vi må få USA til at tilslutte sig Kinas Bælte og Vej-Initiativ – og mere end det, den større vision, som LaRouche har haft i årtier nu, for en reel, global renæssance, den reelle forening af menneskeheden omkring en fælles mission for vores fælles fremskridt."

[Dramatiske tiltag blandt forsvarsministrene i ASEAN-Plus for at forhindre USA-Kina militærkonflikt](#)

Leder fra LaRouchePAC den 21. oktober (EIRNS) –Den amerikanske, kinesiske og russiske forsvarsminister var en del af forummet "ASEAN Plus" i Singapore i denne uge, hvor der blev gjort dramatiske tiltag for at forhindre enhver konflikt mellem USA og Kina i det Sydkinesiske Hav. Efter mange års intensive bestræbelser fra Bush og Obama-administrationerne for at fremprovokere et militært opgør med Kina over suverænitetsproblemer i det Sydkinesiske Hav, meddelte Singapores forsvarsminister Ng Eng Hen lørdag, at ASEAN-flåde fartøjer var på vej til Zhanjiang i Guangdong-provinsen (basen for PLA-flåden) for at deltage i en fælles ASEAN-Kina flådeøvelse i det Sydkinesiske Hav, der begynder mandag. Ng meddelte også, at der efter mødet mellem ASEAN's forsvarsministre og

USA's forsvarsminister James Mattis, at ASEAN og USA vil afholde flådeøvelser engang næste år (placeringen skal fastlægges).

De 10 ASEAN-forsvarsministre udstedte en erklæring, som indeholdt følgende: "Vi glæder os over afviklingen af ASEAN-Kina-Maritim Øvelsen i 2018, og har til hensigt at gennemføre ASEAN-USA's maritime øvelser i 2019, hvilket vil styrke venskabet og tilliden mellem ASEAN medlemsstaternes flåde og Folkets Befrielses Hærs Flåde og De Forenede Staters Flåde."

General Mattis holdt også et en-til-en møde med den kinesiske forsvarsminister Wei Fenghe i 90 minutter. Randall Schriver, en amerikansk ministersekretær for asiatiske stillehavs- sikkerhedsanliggender, fortalte efterfølgende journalisterne, at Mattis havde beskrevet mødet som "ærligt og oprigtigt", og at kineserne "er interesserede i at have et militært forhold, der er en stabiliserende kraft i de overordnede forhold. "

En "konfliktmæglings"-aftale blev underskrevet af ASEAN-ministrene og godkendt af generalerne Mattis og Wei, for at udvide retningslinjerne med henblik på at "reducere sandsynligheden for træf eller hændelser, der kan eskalere til konflikt i tilfælde af fejl."

Trump-administrationen har bekræftet, at præsident Donald Trump vil mødes med præsident Xi Jinping på G20-mødet i Argentina den 20. november, straks efter midtvejsvalget den 6. november, mens et topmøde med præsident Vladimir Putin også er sandsynligt i november, ifølge unavngivne kilder i administrationen. Alle tre ledere, såvel som Indiens premierminister Narendra Modi, vil være sammen ved arrangementet i Argentina. Det er en anledning for disse ledere til at diskutere, ikke blot at afslutte anti-kinesisk og anti-russisk hysteri i Vesten, men også et presserende behov for at indkalde til en ny Bretton Woods-konference for at håndtere det globale økonomiske kaos, for at forhindre et ukontrolleret sammenbrud af den tusind billioner dollar store derivatboble, som truer verdens realøkonomi.

Det er i stigende grad sandsynligt, men ikke sikkert, at det demokratiske parti, der er blevet forandret til en krigerisk, pøbelagtig enhed uden anden grund end at støtte det britiske kupforsøg mod præsident Trump, vil mislykkes i deres bestræbelser på at overtage Kongressen og indlede en rigsretssag. De LaRouchePAC-støttede kandidater, fra Kesha Rogers i Texas og Ron Wiczorek i South Dakota, fører en national indsats for at forsvare præsidenten mod denne kriminelle aktivitet, for at støtte Trumps proklamerede intention om at etablere venskabelige relationer med Putin og Xi og genoprette det Amerikanske System. Tidlig afstemning er allerede begyndt adskillige steder. Alle mand på dæk er dagens ordre, for at opildne den fornuftens gnist, der er i befolkningen, både for faren og potentialet i dette kritiske historiske øjeblik.

Befolkningens genvundne kampgejst er Londons værste fjende: Optrap imod det Britiske Imperium

Leder fra LaRouchePAC den 17. oktober (EIRNS) – “Krigen for at besejre det Britiske Imperium og skabe et klassisk nyt paradigme er tydeligvis overkommelig, så længe vi holder mobiliseringen i højt gear i den nærmeste periode”, understregede Helga Zepp-LaRouche i dag i en diskussion med medlemmer. Hun betonedede to nylige udviklinger, der understreger dette potentiale.

For det første leverede den tidligere amerikanske statsadvokat for D.C. Joe diGenova en ødelæggende bredside mod briterne for at sammensvære sig med ex-CIA-direktøren John Brennan og FBI i et kriminelt kupforsøg mod Trumps præsidentskab. “Britisk MI6 gennemførte ulovlig elektronisk overvågning af amerikanske statsborgere efter anmodning fra FBI og Brennan Derfor er briterne ved at blive vanvittige Det puster virkelig til ilden. Det åbner op for et enormt strafansvar for amerikanske efterretningstjenestefolk.” DiGenova understregede også, at Trump nu er “en anden præsident. Han har nu fuld kontrol over præsidentskabet”, men at det fortsat er afgørende at sikre det den 6. november.

For det andet skrider Bælte og Vej-Initiativet hastigt frem i de fleste områder på planeten. I dag blev et aftalemorandum om Transaqua-projektet underskrevet i Rom af den italienske regering og Lake Chad Basin Commission, et epokegørende stort infrastrukturprojekt, der vil ændre hele det afrikanske kontinent, og som LaRouche-bevægelsen har støttet i årtier.

“Tag det som et eksempel på hvordan vores ideer, som vi har presset på for i 40-50 år, og som var i vores rapporter om Verdenslandbroen, der går tilbage til 1991, kan ændre verden og gøre den til et bedre sted”, understregede Helga Zepp-LaRouche.

Hun fortsatte: “Det er klart, at det gamle paradigme er ude, den gamle geopolitiske, unipolære verden fungerer ikke længere. Vi er vidne til en planetarisk proces, præcis som Lyndon LaRouche sagde, med Brexit-afstemningen,

valget af Trump, den nye italienske regering osv.

“Nu må vi sørge for, at Trump-administrationen tager den næste, nært forestående, afgørende strid. “Vi må absolut bevæge os i retning af den Fire Magts-aftale, der er specificeret af Lyndon LaRouche, for hvis verden går i den retning, som kræves af IPCC, ville det være folkedrab, da de hævder, at jordens bæreevne kun er 1 milliard mennesker.

“Hvis du tænker på potentialet for Verdenslandbroen, har man brug for 50-100 gange mere energi i næste generation, og det kan naturligvis kun ske med den fulde udvikling af sikker fission og et storstilet program for fusionsenergi. I mellemtiden har vi brug for moderne kulkraftværker, som mange lande i verden er afhængige af. Den næste økonomiske platform vil blive defineret af nye fysiske principper, defineret af et forceret program og samarbejdet mellem USA, Rusland, Kina, Indien og andre lande for at udvikle disse fælles mål for menneskeheden.”

Zepp-LaRouche konkluderede: “Det finansielle sammenbruds Damoklessværd hænger over verden. De næste tre uger til midtvejsvalget i USA vil være af afgørende betydning. Vi kunne få en nedsmeltning udløst af bevidste handlinger; vi kunne have et utilsigtet sammenbrud – der er så mange miner i det finansielle system. Men hvis vi fokuserer på at gøre det af med det Britiske Imperium, og på den anden side den absolutte ånd fra den Nye Silkevej der breder sig, kan vi vinde.

“Dette er helt klart et ”punctum saliens” i historien, for mellem nederlaget til det Britiske Imperium og det nye paradigme er disse sjældne øjeblikke i historien, hvor man faktisk kan se, hvordan en epoke bliver erstattet af en anden. Vi har de objektive forhold for en verdensomspændende revolution eller en verdensomspændende ny æra af civilisation. Så det giver mig en meget optimistisk følelse, og jeg tror, at ud af denne optimisme burde vi virkelig lade gigantiske kræfter vokse.”

Finansielt sammenbrud truer, mens krig eller fred står på spil i det

amerikanske midtvejsvalg

Leder fra LaRouchePAC den 11. oktober (EIRNS) – Verden er ved et vendepunkt, med et finansielt sammenbrud der tegner sig så tydeligt, at selv Den Internationale Valutafond advarer om en sandsynlig ny "stor depression". Sammenholdt med den netop udgivne rapport fra IPPC (Internationale Panel for Klimaændringer), der kræver en folkemorderisk afindustrialisering og affolkning af planeten, så kunne behovet for en hastig forandring til et helt nyt paradigme ikke være mere tydelig, som Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche understregede i sin internationale webcast i dag.

"Der er brug for et nyt Bretton Woods-system; der er brug for Glass-Steagall; vi er nødt til at slippe af med kasino-økonomien; vi skal have kredit til finansiering af realøkonomien, og vi skal grundlæggende have et nyt kreditsystem til at finansiere investeringer på multinationalt plan blandt alle verdens lande for at bringe verden ud af denne fare for en økonomisk depression" erklærede Zepp-LaRouche. Og tiden for handling er inde nu, på grund af det truende økonomiske sammenbrud og de samtidige bestræbelser fra det britiske imperiums side på at så økonomisk og politisk kaos, især i USA, hvor 'pøbelens' vold, finansieret af George Soros, i de seneste uger har haft til formål at udløse en "farverevolution" imod præsident Donald Trump for at sikre, at han ikke kan følge op på sit løfte om at have gode forbindelser til Rusland og Kina samt genindustrialisere USA.

Trump har korrekt sagt, at demokraterne er blevet "vanvittige og skøre", hvortil Zepp-LaRouche tilføjede, at de voldelige drengestreger omkring bekræftelsen af dommer Brett Kavanaugh for Højesteret viser, at demokraterne har "mistet enhver sans for grænser! Dette er en helt hysterisk situation og meget farlig ... det geopolitiske etablisement gik helt amok. Faktisk optrappede de deres kampagne, både mod Rusland og Kina, på hidtil usete måder. Og dette er et spørgsmål om krig eller fred. Folk bør forstå, at demokraterne virkelig er blevet vanvittige i spørgsmålet om Rusland og også Kina, og at de ikke bør falde i denne fælde, fordi "det ville betyde tredje verdenskrig."

Zepp-LaRouche påpegede, at de finansielle eliter selv efter sammenbruddet i 2008 ikke drog nogle konsekvenser af deres egne fejltagelser og fortsatte med den samme vanvittige politik, hvilket har skabt betingelserne for et nyt, værre, nedbrud, som bekymrer selv IMF's administrerende direktør Christine Lagarde. Men chancen for at IMF "reformerer" sig selv er nul, advarede Zepp-LaRouche. "IMF er virkelig en bankerot organisation", og det blev udtalt af min mand, Lyndon H. LaRouche, Jr., i 1975, da han foreslog at erstatte denne IMF med en

international udviklingsbank, som ville give langsigtet kredit med lav rente til udviklingsprojekter i udviklingssektoren. "Hvis det var blevet gjort, ville vi ikke have et flygtningeproblem", bemærkede Zepp-LaRouche. "Vi ville have velstående lande over hele kloden; men nu med Den Nye Silkevej går politikken i den rigtige retning."

I stedet fortsatte de imperialistiske bankfolk med "bare at pumpe penge ud – kvantitative lempelser. Og nu har centralbankerne grundlæggende opbrugt og udtømt alle disse instrumenter." Deres forsøg på at tæske lande til underkastelse, som det gøres med Italien, vil komme til at give bagslag. "Jeg tror ikke man bør glemme, at begge den italienske regerings koalitionspartier, Lega og Five Star Movement-partiet, har Glass-Steagall – ikke kun på deres partiprogram – men også i koalitionsaftalen Hvis nogen udefra skubber dem ind i et sammenbrud, vil jeg ikke udelukke muligheden for ... eller rettere sagt er det ganske sandsynligt, at de vil indføre Glass-Steagall som selvforsvar ... der er brug for Glass-Steagall; vi er nødt til at slippe af med kasinoøkonomien "

Virkeligheden er, at der "lige nu finder et oprør sted i hele verden ... imod denne forfejlede neoliberale politik" observerede Zepp-LaRouche. Opstanden er af en sådan karakter, at et politisk "jordskælv" er sandsynligt, når næste valg til Europa-Parlamentet finder sted til april. Men Zepp-LaRouche advarede om, at vi ikke kan vente til april, fordi "krisen er over os nu".

Den netop offentliggjorte IPCC-rapport om at fjerne kul som brændstof fra planeten, er til dels en reaktion på dette oprør, men især "en desperat indsats fra imperiets styrker mod Trump ... især rettet imod Den Nye Silkevej, imod Bælt- og Vejinitiativet Og det er en indsats for virkelig at stikke en kæp i hjulet på denne dynamik," forklarede Zepp-LaRouche. "Hele diskussionen om hvorvidt menneskets CO2-udledning forårsager klimaforandringer er fuldstændig absurd, men også meget farlig, for, som man kan se, er befolkningen hjernevasket." Pointen er, understregede hun, "at dette intet har at gøre med reelle problemer. Dette er en massepsykose, og det drives af hedgefondene, af Wall Street, fordi handlen med CO2-udledningskvoter er kvaksalveri."

Og "at pålægge en global kulstofafgift , som der også bliver presset på for, vil betyde, at de (globalisterne, red.) atter har et godt instrument imod national suverænitæt, for når man engang er enig om, at de nationale økonomier skal underkaste sig krav med hensyn til deres CO2-udledning, går man igen i retning af globalistisk øko-fascisme. Det er ikke videnskabeligt. Jeg synes det er det modsatte: Det er oligarkisk, og det er en indsats, der virkelig – efter min mening – primært er rettet mod Den Nye Silkevej, men naturligvis også mod Trump, imod Tyskland og mange andre lande."

Og Zepp-LaRouche konkluderede: "Vi må have den modsatte tilgang: Vi skal være optimistiske om menneskets evne til at overgå til fusionskraft, at udvikle helt nye videnskabelige metoder til energi, sikkerhed for råvarer og rumrejser."

"Tankerne er frie" – Men vi er nødt til at tænke selv!

Af Helga Zepp-LaRouche

1.oktober 2018 (Bueso.de) – Man må indrømme, at det ikke er let for folk i Tyskland – og ikke blot der – at beholde et optimistisk syn på fremtiden, set i lyset af alle de dårlige nyheder, som de gængse medier dagligt udspreder. Det er et uværdigt cirkus, som politikerne fra den såkaldte Store Koalition – der i mellemtiden snarere er blevet til en Lille Koalition – har opført i de sidste uger. Men alligevel er det dog muligt at gennemskue hele den komplekse strategiske virkelighed – forudsat at man selv forsøger at udvikle sin egen forståelse af de vigtigste af nutidens temaer. Og dette kræver åndeligt arbejde.

Eller har De måske allerede fået sat det hele på plads: Trump, Putin, Xi Jinping og Kim Jong-un er alle diktatorer, hvor man overhovedet ikke behøver at bekymre sig om, hvad de har til hensigt, da det hele allerede er klart; de kvinder i Amerika, der pludseligt har samlet sig i MeToo-bevægelsen, er alle heroiske, pludseligt befriede barbiedukker, der endelig har rejst sig mod årtiers seksuelle undertrykkelse; og selvfølgelig er afrikanerne fattige, fordi de ikke gider udvikle sig. Man kunne fortsætte listen af den slags uundersøgte påstande med adskilligt flere fordomme.

Selv om en tysk læser dagligt ville følge ti aviser fra Bild til Tageszeitung og Heute, ville han ikke have nogen chance for at forstå de yderst spændende begivenheder under dette års FN-generalforsamling. Hvad Trumps tale til FN angik, kommenterede de alle som én blot den latter, som én del af den fyldte forsamling reagerede med oven på hans beretning om hans hidtidige regeringstid. Rent faktisk så var det mest interessante ved Trumps tale kombinationen mellem hans selvbevidste fremstilling af hans afvisning af "gamle dogmer,

miskrediterede ideologier og såkaldte eksperter, der i årenes løb igen og igen har ramt forkert" og hans egen vision om en bedre menneskehed, der var forbunden af en fælles historie og arbejdet på en fælles fremtid. Trump præsenterede i denne tale for den globale offentlighed grunden til, at den transatlantiske elite havde reageret så fuldstændigt hysterisk på hans indtog i Det hvide Hus: Her er en amerikansk præsident, der afviser den hidtil dominerende klasses regler og tænker "outside of the box". Og virkelig, når man ser bort fra mindre væsentlige forskelle, så ligger Trumps vision om folkenes fædrelandskærlighed og menneskeheds fælles fremtid slet ikke så langt fra præsident Xi Jinpings "kinesiske drøm" og "den ene menneskeheds skæbnefællesskab".

Men når man sammenligner Trumps tale i FN med de talrige komplekse diplomatiske aktiviteter, som han samtidigt var indblandet i under mødet, så fremstår løgnagtigheden af det ondsindede billede, hans modstandere forsøger at udbrede om ham, skarpt.

Trump mødtes blandt andet med den koreanske præsident Moon Jae-in, der tilskrev Trump hovedansvaret for det gunstige udfald af forhandlingerne med Nordkorea og for denukleariseringen. Moon understregede det yderst intensive samarbejde, som han havde haft med Trump under disse forhandlinger, hvor Trump var blevet "mere end en ven" for ham, og som han havde udviklet "fuldkommen tillid" til. Endvidere udtrykte han håb om, at udsoningsprocessen med Nordkorea allerede i dette år kunne krones med en fredsaftale og en genforening af de to Koreaer.

Den russiske udenrigsminister Lavrov tilføjede for sit vedkommende, at Rusland ville gøre alt for at garantere Nordkoreas økonomiske fremgang i et genforenet Korea. Den japanske ministerpræsident understregede i sin tale i FN, at han håbede, at der allerede i dette år kunne underskrives en fredsaftale mellem Japan og Rusland. Hvad der vil forbedre betingelserne for fred og stabilitet enormt i hele det østlige Asien.

Genforening af Korea og en fredsaftale mellem Japan og Rusland allerede i dette år? Trump "mere end en ven" for præsident Moon? Var De klar over det? Og passer det sammen med Deres billede af Trump og Deres forståelse af, hvordan "den nye Silkevejs Ånd" har ændret forbindelserne mellem nationerne i Asien? Hvis ikke, så klag til Tagesschau og Co.!

Trump's beskyldning mod Iran for at være hovedsponsoren for terrorismen rundt om i verden er på den anden side en vanvittig påstand, når man tænker på Saudi-Arabiens tilintetgørelseskrig mod Yemen og USA's årtier lange samvirke med terrororganisationer, siden dengang Zbigniew Brzezinski spillede "det islamiske kort" ud mod Sovjetunionen engang i 80-erne. Men på den anden side understøttede

Trump i Sotji faktisk det kompromis, Putin og Erdogan havde udarbejdet om at skabe en stødpudezone i Idlib og dermed dæmpe den truende eskalation mellem de fem nationers stridskræfter, hvoraf tre er atommagter, nemlig Rusland, USA, Tyrkiet, Israel og Syrien. Trump takkede også udtrykkeligt de statschefer, der havde fremmet Astana-processen i Syrien – og dermed altså også Iran.

I måneder har der været tale om en samlet fredsplan for Sydvestasien, hvis udarbejdelse Trump har igangsat, og som i betragtning af dens kompleksitet og områdets karakter som slagmark for Det britiske Imperiums "Great Game" er en kæmpeopgave. Men også her giver et eksempel på Trumps diplomati sig til kende, der helt overskygger de gængse mediers sort-hvide fremstilling: Den italienske avis La Verita fortalte i denne sammenhæng om muligheden for, at Italien kunne spille en formidrende rolle mellem USA og Iran i disse forhandlinger. Den italienske ministerpræsident Giulio Conte, der mødtes med Trump under FN-mødet, repræsenterer nemlig det eneste vestlige land, der både har opbygget et godt forhold til Trump og også udviklet en fortrinlig forbindelse til Kina, hvilket naturligvis påvirker dynamikken omkring Iran betydeligt.

Som man kan se, så er grå- og pastelfarver mere på plads ved betragtningen af Trumps politik end de gængse mediers grelle neonfarver.

Både talskvinden for det russiske udenrigsministerium Maria Sakharova såvel som Kina hilste Trumps understregning af alle nationers ret til suverænitet velkommen, men understregede samtidigt eftertrykkeligt, at denne ret ikke blot burde gælde for USA, men for alle. Rent faktisk står dette krav på suverænitet over for fremmede overgreb i strid modstrid med USA's administration, der ofte mener at kunne gennemtvunge amerikansk ret overalt på Jorden, som for eksempel med sanktioner mod de udenlandske firmaer, der ikke vil underkaste sig USA's sanktioner imod Rusland, Kina og Iran. Den kinesiske avis Global Times, der står nær den kinesiske regering, betonedes, at både princippet om suverænitet såvel som princippet om ligeret for nationerne er udgået fra den westfalske fred, og at det er meget nødvendigt at vende tilbage til disse principper i de internationale forhold.

Det mest problematiske ved Trumps tale er det forhold, at han i høj grad tilskriver den amerikanske økonomis fremgang siden hans tiltræden som præsident til værditilvæksterne på børsen – en "succes", der ethvert øjeblik kan fejles væk af en ny finanskriser, langt alvorligere end den i 2008. Og USA's handelsunderskud over for Kina skyldes ikke først og fremmest Kinas tiltræden til WTO, men går tilbage til Council of Foreign Relations i New York og Den trilaterale Kommissions politik i 1970-erne, hvor de begyndte at udarbejde og virkeliggøre hele det projekt for 1980-erne, som udtrykkeligt tilstræbte en

"kontrolleret opløsning af verdensøkonomien". Hermed var forbundet "det postindustrielle samfund", og flytning af produktionen til lande med billig arbejdskraft, sådan som Kina var det dengang. Hele områder i USA, fra Pittsburgh til det såkaldte Rustbælte i Midtvesten vidner den dag i dag om følgerne af denne principielt oligarkiske, neoliberale politik.

Hos os er tilstanden i Nordrhein-Westfalen, Tysklands fordums industricentrum, i øvrigt et trist eksempel på denne bevidste afindustrialiseringspolitik.

For os i Tyskland er det med den øjeblikkelige elendighed med den "Lille Koalition" og den fuldstændige mangel på noget fremtidsperspektiv, der udgår fra Merkels kanslerdømme, af yderste vigtighed at nå frem til et differentieret og selvstændigt billede af Trump, Kina og andre vigtige emner. Det bør være indlysende for ethvert tænkende menneske, at verdensfreden afhænger af, at først og fremmest USA, Rusland og Kina og derefter andre vigtige nationer så som Indien, Japan osv. kan etablere et positivt grundlag for samarbejde. Og derfor bør vi udskifte de gængse mediers klicheer, udgående fra den geopolitiske elite, med en selvstændig tankegang. Som sagt: "Tankerne en frie..." – men kun når vi selv gider at tænke.

[Schiller Instituttets ugentlige strategiske webcast med Helga Zepp-LaRouche, 4. oktober, 2018: Hvad kræver det at besejre](#)

'Russiagate'-kuppet og bringe USA og Europa ind i det nye paradigme

I en diskussion den 1. oktober identificerede Helga Zepp-LaRouche den nuværende krise som en, hvor to modsatrettede dynamikker er sluppet løs, og er i direkte konflikt. Den ene er defineret af det kollapsende finansielle/geopolitiske system i den transatlantiske region, hvor accelerationen af den nedadgående spiral er den faktor, der driver desperate ledere af det forføjede paradigme til at slippe flere konflikter løs, og derved øge faren for global krigsførelse, herunder atomkrig. Samtidig tager det nye paradigme til i styrke, der er forbundet med de globale økonomiske og diplomatiske initiativer fra Bælte og Vej-Initiativet, og BRICS, et paradigme for fred og udvikling, idet et stigende antal nationer vælger den nye Silkevejs-ånd over det dødbringende forløb af den imperialistiske geopolitik.

Det spørgsmål som alle borgere i vesten stilles overfor er, om USA og Europas nationer vil handle for at bryde med fortiden og dermed sikre succesen med det nye paradigme. Præsident Trumps tale til De Forenede Nationer i sidste uge havde mange af de samme temaer, som han gav udtryk for at vinde valget i 2016, herunder afvisning af krige i Mellemøsten og regimeskifte-politik, nationernes ret til suverænitet og afslutning af den koloniale praksis, der er blevet påtvunget under dække af betegnelsen "frihandel". Men på trods af disse positive temaer, og det mod han har vist i hans igangværende kamp mod de britisk-styrede korrupte embedsmænd fra Bush-Obama-Clinton-netværket af efterretningsfolk, der kører Russiagate mod ham, er de neo-konservative og neo-liberale endnu ikke blevet besejret, og de kan fortsætte med at udøve en betydningsfuld negativ indflydelse på USA's og NATO's politik.

Det er derfor nødvendigt at optrappe kampen for at få ophavsmændene til regimeskifte-kupforsøget imod Trump stillet for retten. Trumps ordre om at frigive hemmeligt stemplede dokumenter relateret til de systematisk ulovlige handlinger af højtstående embedsmænd i justitsministeriet/FBI, i kombination med Kongressens høringer vedrørende mødet (eller møderne) i maj 2017, hvorunder stedfortrædende statsadvokat Rosenstein – ifølge tidligere fungerende direktør for FBI Andrew McCabe – drøftede en plan om at fjerne Trump ved hjælp af "den 25. forfatningsændring", vil give flere beviser, der kan bruges til at lukke ned for kuppet. Det kommende midtvejsvalg skal tages som et udgangspunkt for mobilisering mod kuppet, og for at vise at amerikanerne er klar til at deltage i det nye paradigme.

Hjælp os med at opbygge et publikum til denne torsdags webcast. Hver uge tilbyder Helga et overbevisende billede af de seneste udviklinger, og giver klare marchorder om, hvordan borgerne kan gribe ind for at knuse kuppet og bringe USA og Europa ind i det nye paradigme. Vi må ikke gå glip af denne mulighed. (HCS)

schillerinstitute.com

NYHEDSORIENTERING SEPTEMBER-OKTOBER

2018:

Et nyt paradigme for udvikling//

Opdel Danske Bank

Indeholder: "Afslutningen på kolonialismen: En ny fælles fremtid for menneskeheden", Helga Zepp-LaRouches hovedtale ved Schiller Instituttets konference i New York: "Hen imod en fire-magt-aftale for et 'Nyt Paradigme' for udvikling" den 13. september, 2018.

Opdel Danske Bank: "Hvorfor en Glass/Steagall-bankopdeling ville løse finanskrisen og ødelægge Wall Street og 'City of London'" af Tom Gillesberg.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Det miskrediterede "Russiagate"- kupforsøg må slås ned for

menneskehedens skyld

Sept. 27 (EIRNS) – I den internationale webcast i dag på Schiller Instituttets ugentlige "Nyt Paradigme", præsenterede Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, et dramatisk og optimistisk perspektiv på hvad verdensborgere kan opnå, hvis de mobiliserer deres medborgere til handling, ved at gennemgå præsident Donald Trumps tale i FN.

Helga LaRouche sagde, at præsident Trump understregede disse fire punkter i FN i dag, hvilket de vestlige medier undlod at bringe:

- 1) Alle nationer har ret til at træffe suveræne beslutninger om økonomisk politik. Han angreb frihandelsinstitutionernes fejlslagning, WTO's fiasko, Den Internationale Straffedomstol og FN's Menneskerettighedsråd, som Schiller-instituttet har kritiseret.
- 2) Andre kulturer er vigtige for deres bidrag til menneskehedens fremskridt.
- 3) Et nyt tiltag af patriotisme er på vej.
- 4) Globale "frihandels"-institutioner har fejlet.

De ledere, som præsident Trump valgte at holde møder med "i kulissen", fortæller den virkelige historie. Trump mødtes med den sydkoreanske præsident Moon Jae-in for at diskutere Nordkoreas potentiale til at følge, hvad fru LaRouche havde kaldt "Singapore-modellen" efter deres skelsættende topmøde den 12. juni i Singapore, hvilket viser, at hurtigt fremskridt ikke bare er muligt, men også undergår aktiv diskussion. Præsident Trump henviste til den sydkoreanske præsident Moon som "mere end en ven." Den russiske premierminister Lavrov roste præsident Trumps succes i Nordkorea og lovede Ruslands hjælp. Efter præsident Trumps møde med Moon Jae-in blev det oplyst, at præsident Trump og den nordkoreanske formand Kim Jong-un vil mødes snart. Alt dette blev ignoreret af medierne, ligesom præsident Trumps sidelinje-topmøde med den japanske premierminister Shinzo Abe og det voksende håb om en fredstraktat mellem Japan og Rusland inden årets udgang, der ville igangsætte en ny platform for økonomisk vækst.

Præsident Trump mødtes med premierminister Benjamin Netanyahu fra Israel og sagde, at han ville støtte enten en "en-stats-løsning eller en "to-stats-løsning" – hvilken som helst Palæstina og Israel ville blive enige om.

På præsident Trumps møde med den nye italienske premierminister Giuseppe Conte diskuterede de ikke kun Libyen, hele Middelhavspolitikken, men ifølge nogle italienske presserapporter blev det også diskuteret, at Italien kunne spille en mæglingsrolle mellem USA og Iran. Helga LaRouche understregede, hvor ekstremt vigtigt dette er, fordi Italien er den eneste europæiske nation, der har

vedtaget en samarbejdspolitik med Trumps Forenede Stater, og Italiens nye regering har taget initiativet for at vise vejen i sin egen udvikling af fremragende relationer med Kina.

Præsident Trumps understregning af ikke at påtvinge andre nationer amerikanske værdier er afgørende.

Kinas udenrigsminister og statsrådsmedlem Wang Yi mødtes med amerikanske virksomhedsledere, hvor han gentog nødvendigheden af at reetablere et positivt forhold mellem USA og Kina. Han reagerede kraftigt og hurtigt på Trumps beskyldning om, at kineserne havde blandet sig i midtvejsvalget, der tilsyneladende henviser til en indbetaling fra et kinesisk selskab, der blev omtalt i Des Moines Register den 23. september, med henvisning til told.

Helga LaRouche gjorde opmærksom på en advarsel i China Daily om faren for, at sådanne beskyldninger ville bevæge sig ud over handel og ødelægge den gensidige tillid mellem Amerika og Kina. Det er godt, at præsident Trump talte om suverænitæt, sagde Helga LaRouche, men suverænitæt er for alle, ikke kun USA. Hun henviste til, at Global Times havde en leder, der citerede principperne om den Westfalske Fred, som afsluttede Trediveårskrigen (1618-1648) med en traktat, der præciserer, at ethvert land er suverænt og ligestillet, og skal "arbejde til gavn for hverandre."

Fru LaRouche påpegede ligeledes præsident Trumps fejlagtige overbevisning om den økonomiske succes som hans akilleshæl, mens selv nogle i USA peger på et potentielt sammenbrud allerede før midtvejsvalget, der henviser til væksten i alle former for gæld siden sammenbruddet i 2008: stats-, forbruger-, studie- og virksomhedsgæld. Helga LaRouche mindede det verdensomspændende publikum om, at Lyndon LaRouche har udtalt, at årsagen til at USA gik forkert skyldes ændringen væk fra 1960'ernes paradigme, der er indbegrebet i de "Fire Love", og understregede, at USA må reindustrialisere ved at fremme de mest moderne teknologier så som fusionsenergi.

Helga LaRouche bemærkede, at britiske efterretningsoperationer, ledet af deres topekspertter, "Five Eyes"-stjerner såsom britisk prof. Stefan Halper og den australske diplomat Alexander Downer, begge involveret i at mistænkeliggøre Trumps kampagnemedarbejder, George Papadopoulos, er nu blevet afsløret for at stå bag "Russiagate". Nu er den ulykkelige amerikanske viceadvokat, Rod Rosenstein, blevet afsløret for at have deltaget i et møde i marts 2017 med FBI og Justitsministeriet, hvor man diskuterede om at bruge den 25. ændring af den amerikanske forfatning for at bevise Trumps mentale inkompetence til at fungere som præsident, og hvor anvendelsen af overvågning for at kompromittere

præsidenten blev diskuteret. Men hvis Rosenstein deltog i et sådant møde, afslørede han det ikke, men hyrede i stedet den berygtede Robert Mueller for at undersøge Trump. Alt omkring dette møde i 2017 burde offentliggøres, og præsidenten burde frigive dokumenterne – lægge dem frem! Som den amerikanske klummeskriver Patrick Buchanan skrev: “Den amerikanske republiks integritet er vigtigere end briternes indvendinger mod at frigive de hemmelige dokumenter.

Helga LaRouche konkluderede: “Jeg opfordrer Jer alle til ikke at sidde på sidelinjen ... fordi dette er tiden, hvor der bliver skabt historie: Trump udretter yderst vigtige ting, og hvis han ikke er korrekt i alle spørgsmål, så er det ikke pointen – hvornår har en præsident nogensinde angrebet det Britiske Imperiums institutioner? ... Vi bør virkelig forstå, at midtvejsvalget er vigtigt i forhold til krig og fred, ... [hvilket] er yderst vigtigt. Hjælp os med at rejse den økonomiske diskussion om fysisk videnskab, som den blev udviklet af Lyndon LaRouche; behovet for straks at have en ny Bretton Woods-konference mellem de vigtigste magter – USA, Rusland, Kina og Indien – er af største vigtighed. Dette er fokuset på vores mobilisering ... hvor vi cirkulerer vores underskriftsindsamling.

[Stormagtssamarbejde for at vende tilbage til de westfalske principper](#)

Leder fra LaRouchePAC sept. 26 2018–Den igangværende generalforsamling i FN i New York er ved at blive et vigtigt forum for en tilbundsgående drøftelse af de afgørende ideer om ledelse, som er nødvendig for at sætte en stopper for æraen med britisk geopolitik og globalisering, og frem for alt for at fastlægge principperne for fysisk økonomi, der kræves for menneskehedens overlevelse.

Ikke mindst det vigtige input fra LaRouche-bevægelsen – både i gaderne udenfor FN og blandt de delegationer, der er indenfor – af LaRouches videnskab om fysisk økonomi og hans opfordring til oprettelsen af et nyt Bretton Woods gennem en konkursbehandling af det nuværende døende system.

Som en del af denne diskussion havde Kinas halvofficielle Global Times i går en leder om præsident Donald Trumps tale til FN's generalforsamling, der roste hans forsvar for national suverænitæt, men tilføjede at dette skal gå hånd i hånd med

lighed mellem suveræne stater. "Historisk set blev begrebet suverænitet og lighed blandt nationer født på samme tid i Den Westfalske Fred, en fredsaftale der først indførte og sikrede lighed af national suverænitet," bemærkede lederen.

En anden leder i de kinesiske medier, i China Daily, omtalte nødvendigheden af USA og Kinas samarbejde om at skabe en win-win fremtid for hele menneskeheden, og understregede at den reelle fare med gengældelses-handelssanktioner og andre konflikter ikke er detaljerne i hvert enkelt problem, men "det stigende dræn af gensidig velvilje", som de forårsager. Dette er et punkt som Helga Zepp-LaRouche gentagne gange har understreget i forholdet mellem USA og Kina: at det nære samarbejde, skabt af Trump og Xi Jinping, er af afgørende betydning for at løse den strategiske krise, og at begge sider må kæmpe for at bevare det – især med Trump i skudlinjen af et igangværende britisk kupforsøg.

Zepp-LaRouche understregede også i dag i hendes ugentlige tysksprogede webcast, at den farligste akilleshæl i hele den strategiske situation fortsat er det fallerede derivat-tyngede transatlantiske finanssystem, som kan implodere når som helst. Det er derfor endnu mere presserende, understregede hun, at ledere af alle nationer forstår, at virkelig rigdom ikke er aktiemarkedet eller andre finansielle instrumenter, men snarere at reel fysisk-økonomisk rigdom skabes af menneskesindets kreative evner, på en måde der er unikt forklaret af Lyndon LaRouche.

Bemærkninger af Dennis Speed til Schiller Instituttets mindekoncert med instituttets kor den 11. september i St. Antonius af Padua Kirke i New York

Vi er samlet her, ikke for at mindes en tragedie, men for at afværge den. Selv når vi samles her i aften, som det var tilfældet for 17 år siden, slås der på krigstrommerne af en gruppe af mennesker i verden, som spænder over forskellige nationer og agenturer, der søger at presse USA til et angreb på Syrien. Et Syrien, som sammen med Rusland og også med bistand fra USA, har reduceret og

inddæmmet de kræfter betydeligt, som nogle gange kaldes Al-Nusra, andre gange kaldes al-Qaeda, men altid passende kaldes onde, der var en del af udførelsen af angrebene her for 17 år siden. Angreb, hvor denne kirke og flere andre områder i dette kvarter fungerede som fristed, som nødhjælps-hospitaler, og i nogle tilfælde som stedet, hvor den sidste olie blev givet.

Og det er vores situation i aften. Det er vigtigt at {sige} det, fordi vi er forledt til at tro, i vores verden, at tragedien er en nødvendighed. Det er den ikke. En amerikansk statsmand, en senator ved navn Richard Black, er for nylig i sidste uge vendt tilbage fra Syrien. Han talte direkte med præsident Assad, og han forsøger, ikke egenhændigt, men meget modigt, at afværge krig. Han er ansat på livstids ved militæret, tidligere kampsoldat og veteran fra Vietnam-krigen, fløj over 200 luftmissioner der, og han har været involveret i den amerikanske efterretningstjeneste i mange årtier. Og som han sagde i et interview, som han gav for nylig, kunne han som kampsoldat ikke vende ryggen til sit flag, marineinfanteriets flag, for at tillade at USA endnu en gang forsøger at udføre en blind, forkert intervention. Og i dette tilfælde, ville skæbnens ironi være, at i en sådan intervention ville det være USA som yder luftstøtten til samme al-Nusra og Al-Qaeda-styrker, der deltog i 9/11 angrebet.

Hvornår vil krigen ophøre? Krigen vil ophøre, når menneskeheden vokser op. Beethoven, som vi nogle gange har nævnt, sagde: Hvis folk tog min musik seriøst, ville der ikke være krig. Og i det program, vi har sammensat for denne aften, forsøger vi at trække på, egentlig ikke forskellige genrer af musik, men på det klassiske princip i musik. Det klassiske princip accepterer ikke, at tragedien er uundgåelig. Ja, der er græske tragedier, og de er klassiske stykker; men så er der værkerne af digteren Friedrich Schiller. For eksempel i den græske tragedie, som citeret af Robert Kennedy, der, i anledning af mordet på Martin Luther King, sagde: "Selv i vores søvn, vil smerter, som ikke glemmes, falde dråbe efter dråbe på hjertet, indtil til sidst, i vores fortvivlelse, mod vores vilje, visdom kommer, gennem den forfærdende nåde af Gud," og ja, det var synspunktet hos Aeschylus. Men der er en anden indsigt, og det er anskuelsen hos digteren Friedrich Schillers, der sagde:

+++”Et formål, som højere Fornuft, har undfanget, at mænds trængsler trang, ti tusind gange besejret, kan aldrig være forladt.”+++

Formålet med oprettelsen af USA var at skabe frihed, og frihed til tænkning, som forudsætning for statsborgerskab. Og krig, specielt krig der anvendes af finansielle og andre kræfter mod menneskeheden, er en gift for denne frihed. Formålet med USA, og formålet som denne idé blev udbredt og vedtaget

over hele verden, betyder, at Amerika ikke er et sted, det er en idé. Denne idé er hvad vi ønsker at styrke i aften, fordi når vi bringer mennesker sammen, og vi bruger musik for at komme ud over det hverdagsagtige, det banale, det bogstavelige, det didaktiske, ideologiske,- kan de bedste sider af vores sind blive parate og væbnet til at vælte vore egne ønsker om uvidenhed, og blindhed.

Som en mand sagde engang, der er ingen rigtige mysterier, der er kun blindhed. Og blindhed kan altid overvindes af sandheden. Men for at befæste velmenende mennesker, der måske har mistet deres retning, skal sandheden nogle gange ikke tales – men synges. Og vi håber, at vi i aften, når vi står her for at ære dem der døde ved bunden af World Trade Center, og dem der er døde efterfølgende på grund af sygdomme og på grund af deres tapre indsats den dag, vi håber, at det vi gør her i aften for at forny vores engagement, og engagement i selve USA, via idealet om frihed, kan fortsætte gennem skønhed, i stedet for krig.

Møde i Sotji om sikkerhed i Syrien

Efter et møde i Sotji om sikkerhed i Syrien meddelte Ruslands præsident Vladimir Putin og den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan, at der ikke vil komme et almindeligt overgreb mod Idlib i øjeblikket mod terroristerne, men der vil være et samarbejde mellem den syriske regering, Rusland og Tyrkiet for at isolere jihadierne dér, samtidig med at man beskytter civilbefolkningen så meget som muligt. Dette er et betydeligt slag mod den britisk ledede mobilisering for krig i Syrien.

Krigspartiet har hævdet, at ethvert syrisk regeringsovergreb mod Idlib-terrorister – som er medlemmer af al-Qaida og dets forlægninger – ville være grundlag for USA, Storbritannien og Frankrig til at rette angreb mod Syrien, hvilket muligvis kunne udløse en fuldstændig krig. Putin har således overlistet krigshøgene. Selvom de ikke er jaget på flugt, har han afsløret dem. Hvad der ikke er afklaret på denne front er imidlertid, om det kan lykkes de britiske styrker at foretage et gasangreb under falsk flag på civile i Syrien og placere skylden hos Assad-regeringen, og fremskynde militær gengældelse. Et sådant angreb har været i forberedelse i flere uger, og forberedelserne til det er blevet observeret og dokumenteret af den russiske regering i advarsler til det internationale samfund.